Parramore George F
1921-1943

Zijn familiale toestand

Naam	:	Parramore
Voornaam	:	George Fisher (III)
Geboorteplaats/datum	:	Town Field Farm bij Cheriton-Virginia
Geboortedatum	:	09-11-1921
Beroep	:	zie zijn studies
Ingelijfd in leger	:	20-08-1942
Burgerlijke staat	:	Student en daarna werkzaam in meerdere bedrijven
Wonende te	:	Cheriton (Virginia)
Vader	:	Parramore George Fisher Jr (II) en 1944 – reeds overleden
Grootvader	:	Parramore George Fisher Sr (I) afkomstig van Accomac CH
Moeder	:	Mevrouw Rebecca Sterret Parramore wonende te Cheriton (Virginia)
Broers	:	3 broers en 1 zus
	:	-Reid Parramore, die tijdens WO II als cadet in Engeland verbleef en een officierenopleiding kreeg en woonde in Delaware. -Thomas Parramore die als Private-Radioman bij de 5th Cavalry in Korea streed en er 3 keer gewond werd en nu in Florida verblijft -Bill Parramore die in de Pacific-Area streed -Rebecca Pararmore uit Onancock in Virgina

Zijn studies

- Hij studeerde af aan de Cheriton Hig School in 1940
- Was een tijd tewerkgesteld bij de firma D P Stores in Cheriton
- Daarna voor 5 maanden naar Newport News afdeling “Shipyard”.
- Later teruggekeerd naar zijn Cheriton bij de firma Standard Oil Compagny.
- Daarna zelfde firma te Newport News
- 1942: werken voor de Pennsylvania Spoorweg Maatschappij
- 1942 : augustus ging hij naar het leger!!!

Zijn loopbaan bij het leger.

20-08-1942	tot	25-08-1942	Camp Lee (Virginia) - eerste opleiding - USAAF (United States Army – Air Force)
25-08-1942	tot	05-01-1943	Keesler Field (Mississippi) – Bolox Miss – opleiding in vliegtuig-mechanica
07-01-1943	tot	20-02-1943	Laredo (Texas) – training in boordwapens
20-02-1943	tot	13-03-1943	Salt Lake City (Utah) - groepstraining
13-03-1943	tot	18-04-1943	Davis Monthan Fields (Arizona) – opleiding: bombardementsopleiding in smaldeelverband
19-04-1943	tot	13-06-1943	Biggs Field (Texas – aldaar opleiding beëindigd) 3 dagen verlof en dat zou de laatste keer zijn dat hij zijn familie nog zag.
13-06-1943	tot	22-06-1943	Topeka (Kansas) – Fort Kilmer NY
01-07-1943			Departed for Overseas Vanuit NY overgevlogen naar Engeland – werd ingedeeld om bombardementsopdrachten bij dag uit te voeren

Militaire idenditeit

Naam	:	Parramore George Fischer III	
Graad	:	Staff Sergeant	
Stamnummer	:	AAF Nr	III – 33.22.1489

Basis Engeland

Plaats	:	USAAF basis te Hethel (Oostkust)
Hoofdeenheid	:	8the US Air Force
Ondereenheid	:	389th Group H (Wing)
Zijn Eenheid	:	566th Bomb Squadron
Functie	:	Ball Turret Assistent-Ingeneer (kanonnier in de kogelkoepel)
Aantal manschappen	:	ongeveer 20.000 manschappen
Aantal vliegtuigen	:	500

Royal Air Force Hethel of simpelweg RAF Hethel is een voormalig Royal Air Force station (ICAO : EGSK) dat tijdens de Tweede Wereldoorlog werd gebruikt door zowel de United States Army Air Forces (USAAF) als de Royal Air Force (RAF). Het vliegveld ligt 11 km ten zuidwesten van Norwich , Norfolk (Engeland) en is nu eigendom van Lotus Cars . RAF Hethel - https://nl.qaz.wiki/wiki/RAF_Hethel

RAF Hethel

MILITARY SITE : AIRFIELD
Construction of Hethel airfield began in 1941, and was finished in late 1942. The number of hardstandings was increased from the planned 36 to 50 in 1942, in order to accommodate a full heavy bomb group. The 320th Bomb Group occupied the base for ten...

Enkele gedurfde, gevaarlijke uitgevoerde opdrachten.

- Hij nam deel aan verschillende zendingen boven bezet Europa en Duitsland en onderscheidde zich meermaals door zijn moed en offervaardigheid.
    - Er was een afspraak tussen de Engelsen en de Amerikanen:
        - De Engelsen hebben in begin van de oorlog veel luchtaanvallen uitgevoerd en hebben dus daardoor veel vliegtuigen en manschappen verloren.
            - De Engelsen zouden dan meestal ‘s nachts aanvallen uitvoeren.
            - De Amerikanen zouden overdag luchtaanvallen uitvoeren.
    - Betrokken bij een belangrijke brandstof-opslagplaats. Zeer moeilijke zending die een groot gevaar inhield, gezien het vijandelijk overwicht. Op een ogenblik dat alles verloren scheen en tegen alle verwachtingen in, kon het bombardement succesvol worden uitgevoerd en kwamen zij veilig op hun basis terug. Deze opdracht staat vermeld in de oorlog annalen van de US Air Force.
    - Op 1 augustus 1943, vanuit Bengazi in Libië, naar waar zij voor deze gelegenheid waren gestuurd, maakte Parramore ook deel uit van een smaldeel dat het moordend bombardement uitvoerde op de olieraffinaderijen van Ploësti in Roemenië. Het was een vlucht van 2.500 km waarvan slechts 33 van de aanvankelijk 178 toestellen na hun terugkeer nog gebruiksklaar waren en tijdens dewelke 446 van de 1.733 bemanningsleden gedood werden.
- Bij persoonlijk besluit van President Franklin Roosevelt, werd aan Staff-Sergeant George F. Parramore, de hoge onderscheiding: het “ ***Distinguished Flying Cross***” verleend, voor zijn manhaftig en voorbeeldig gedrag in een groot aantal succesvolle opdrachten tegen de vijand.
- Hij stuurde naar zijn moeder in Cheriton, een aantal brieven waarin hij de gevaarlijke bombardementen met zijn vliegtuig “*Lucky Tiger*” beschreef.

How high of an honor is the Distinguished Flying Cross?

It is not awarded for sustained operational activities and flights. The DFC is the fourth highest award for heroism and the highest award for extraordinary aerial achievement. The award was authorized by Act of Congress on July 2, 1926.

VLIEGTUIG

- Vliegtuig ***Vliegende forten B-24 D***

  - Naam van hun vliegtuig : "***Lucky Tiger***"

  - Consolidated Liberator
    - Een zware viermotorige bommenwerper
      - 4 x Pratt en Whitney R-1830
      - Turbosupercharged
      - Radiaalmotoren
      - Vermogen: elk 900 KW
    - Bemanning: 10 man
  - Uitrusting
    - 10 mitrailleurs van 12.7 mm Browning
    - Bommen
      - Minder dan 650 km = 3.600 kg
      - Minder dan 1.250 km = 2.300 kg
      - Ongeveer 2.000 km = 1.200 kg
  - Maten
    - Op 9.000 meter hoogte vliegsnelheid van 470 km/h (Topsnelheid)
    - Vliegbereik : 6.300 km
    - Actieradius : 3.400 km
    - Max. Hoogte : 8.500 meter
    - Lengte : 20.60 meter
    - Breedte : 33.50 meter
    - Hoogte : 5.50 meter
    - Vleugeloppervlakte : 97.4 m²
    - Leeg gewicht : 16.590 kg
    - Startgewicht : 25.000 kg
    - Max gewicht : 29.500 kg
    - Geladen gewicht : 32.296 kg
    - Serie nummer : 42-72876
  - Bemanning

Functie	***Graad***	***Stamnummer***	***Naam***
Piloot	1ste Lt	0-735072	Fravega Thomas .P.
Co-piloot	2de Lt	0-799231	Morgan J.R.
Navigator	2de Lt	0-673600	Long John J.
Bombadier	2de Lt	0-738742	Strickbine Edmond H.
Radio-operator	T/Sgt	34187883	Fravega Anthony T.
Top Turret-Eng	T/Sgt	14121417	Mcwhirter C.F.
Ball Turret-Asst Eng	**S/Sgt**	**31221489**	**Parramore George F.**
Right Waist radio	S/Sgt	35528813	Lemaghan Robert W.
Left Waist Asst.Eng	S/Sgt	36060147	Gabehart James D.
Tail Gunner	S/Sgt	14150402	Hurts Eric H.

NB: 2 broers : Fravega
Samen gevlogen : tot nu toe kregen ze als verdiensten:
- Thomas een "***Silver Star***"
- Anthony een "***DSC***"

Type vliegtuig

- De **B-24 Liberator** is een zware Amerikaanse langeafstandsbommenwerper die ontworpen werd door Consolidated Aircraft. Er werden meer dan 18.000 B-24's geproduceerd waarmee de B-24 het talrijkste geproduceerde Amerikaanse gevechtsvliegtuig van de Tweede Wereldoorlog is.
- Het was niet erg populair bij de vliegtuigbemanningen, die het toestel een "*Vliegende Doodskis"t* noemden.
- De bommenwerper was primair gemaakt om ruim 3600 kilo aan bommen te vervoeren en er was weinig comfort voor de bemanning. In de cockpit zat men als sardines in blik. Omdat de automatische piloot vaak niet kon worden gebruikt kwam het bij het besturen van dit grote viermotorige vliegtuig aan op de spierkracht van de piloot. Het vliegtuig was erg vatbaar voor brand vanwege de plaatsing van de brandstoftanks. Als het eenmaal ernstig was beschadigd, was het onmogelijk om het nog lang in de lucht te houden. Het was niet ongewoon dat het dan neerstortte, met de vleugels omhoog gevouwen, als een vlinder.[1] Het gangpad van de cockpit naar de enige uitgang bij de staart was erg smal.[2] Het lukte lang niet iedereen om daarlangs met een parachute op de rug op tijd de uitgang te bereiken. De combinatie van al deze factoren bezorgde de B-24 zijn bijnaam "*Vliegende Doodskist"*.[3]
- De B-24 had wel een aantal innovatieve kenmerken: het nieuwe ontwerp zou de eerste Amerikaanse bommenwerper zijn met een driepuntslandingsgestel, had lange, slanke vleugels van het efficiënte '*Davis*' ontwerp, wat een maximale brandstofefficiëntie zou opleveren. Windtunneltests en experimentele programma's waarbij het bestaande Consolidated model 31 (de latere Consolidated XP4Y Corregidor) werd gebruikt die hetzelfde vleugelontwerp had leverde veel informatie op over de karakteristieken van de Davis vleugel.
- De eerste B-24's werden ingezet als trans-Atlantische transportvliegtuigen door Groot-Brittannië.
- Nadat een radar werd geïnstalleerd werd de B-24, mede vanwege zijn grote bereik ingezet bij de onderzeebootbestrijding. Later in 1941 gebruikten twee RAF Squadrons in het Midden-Oosten de B-24 als eerste hem als bommenwerper. Het eerste massa-geproduceerde model, de B-24D, kwam begin 1943 in omloop. De B-24H was 250 mm langer, had een bekrachtigde geschutskoepel in de neus en een autopiloot en wordt gezien als de uiteindelijke versie.
- Het toestel werd gefabriceerd door Consolidated, Douglas, North American en Ford. Ford nam in de speciaal gebouwde fabriek Willow Run ruim de helft van de productie voor zijn rekening.

42-72876 'Lucky Tiger'

B-24 LIBERATOR

Assigned to 566BS, 389BG, 8AF USAAF. Failed to Return (FTR) Solingen with Tom Fravega crew; "The 93rd reported following observations by teles line at 2230 to Lt. Cozart – 'at 1220-1223 shortly after target (perhaps 10 min) a B-24 with a large C and...

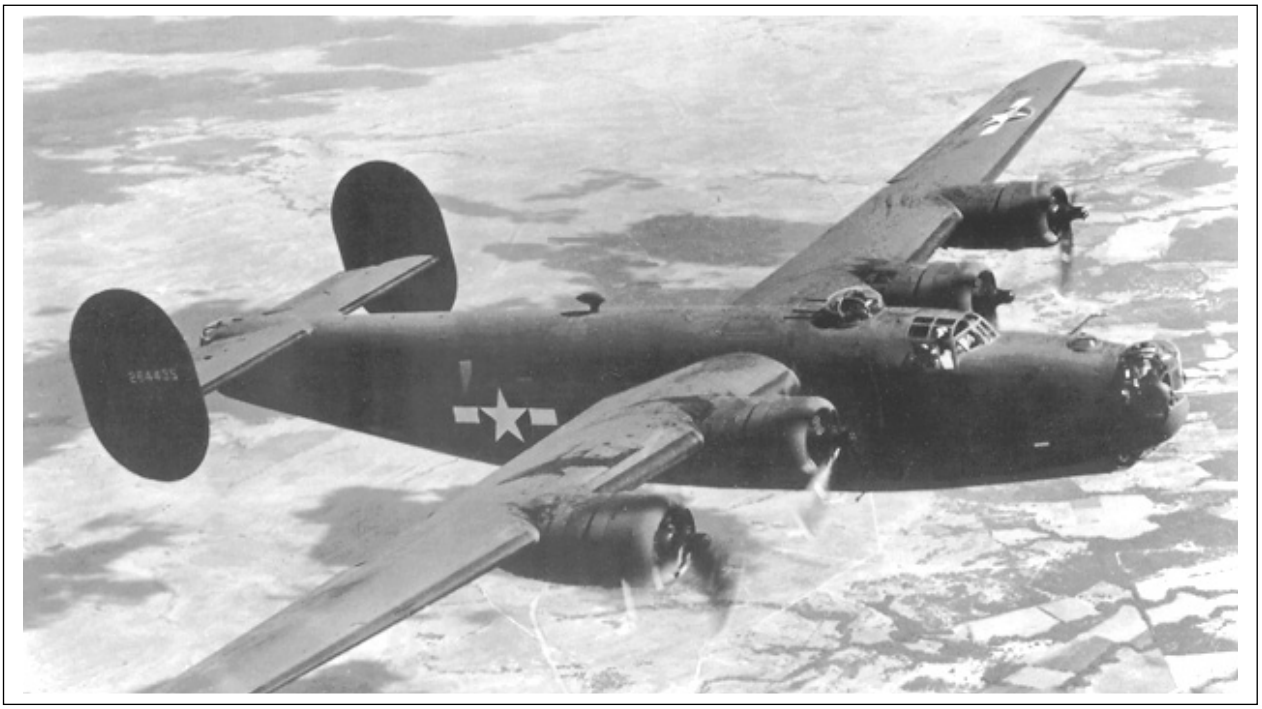

Gevolgde route

Heenvlucht naar Solingen

Terugvlucht richting Hoegaarden - Bevekom

Laatste missie.

- Datum : woensdag 01 december 1943 vroeg in de morgen.
- Opdracht : De Operation-Commander, Kolonel Wood, gaf een briefing.
  Opdracht: Boven het Ruhrgebied, waar het afweersysteem zeer sterk was.
- Leiding : Het squadron stond onder bevel van Maj. Conry en gaf het sein tot vertrek.
- Route : Men vloog over de Noordzee en Z-Nederland, in de richting van de Ruhr.
- Doel : De staalfabrieken van Solingen.

VIII Bomber Command 145 | American Air Museum.com/mission/1543 on 01-12-1943
This mission was directed at the industrial areas of Leverkusen and Solingen, Germany. The mission is composed of two elements. The first element is a combined force of 221 B-17s from 1st Bomb Division that included: 91BG (27); 92BG (18); 303BG (17); 305BG (16); 306BG (22); 351BG (36); 379BG (20); 381BG (25); 384BG (19); 401BG (15); and 482BG (6) PFF equipped. The primary target for this element was Leverkusen, Germany but clouds obscured the target so the whol element diverted to the secodary target at Solingen, Germany. 201 aircraft were effective on the secondary. 19 aircraft Failed to Return (FTR) 67KIA 88POW 1DIC 11EVD 23RTD (rescued by ASR); 2 aircraft crashlanded on return and were declared Dmaged Beyond Repair (DBR) 1KIA 2WIA 16RTD; 4 airmen were KIA and 17 Wounded in Action (WIA) in returning aircraft. The bomber gunners claim 3-0-3 of attacking German aircraft. The second element is a combined force of 78 B-24s from 2nd Bomb Division that included: 44BG (18); 93BG (21); 389BG (24); 392BG (15) despatched to bomb the industrial areas of Solingen, Germany. 69 aircraft are effective on the target. 5 aircraft Failed to Return (FTR) 17KIA 31POW 2EVD. 1 battle damage aircraft crashlanded on return 9 KIA; 6 airmen in returning aircraft were Wounded in Action (WIA). The bomber gunners in this element claimed 1-5-2 of attacking German aircraft.

- Aankomst : tussen 12.00 uur en 12.30 uur werden de bommen gelost.
  : Geen afweergeschut (zie bijlage verslag hierna van HQ).
- Huiswaarts : Nadat de bommen gelost waren, vlogen ze in formatie, om via België de terugvlucht aan te vangen.
- Problemen :
  - Eerste aanval bij terugvlucht.
    - Tussen Düsseldorf en Aken werden ze aangevallen door 7 Foche-Wulf's 190.
      - The Jerry Fighters (zie bijlage)
    - De *aircraft* "***Lucky Tiger***" vloog aanvankelijk tussen 20.000 en 24.000 voet hoogte maar werd getroffen en verloor hoogte, waardoor het de formatie moest verlaten. Hun laatste verbinding met de Squadronleader Maj. Conroy was ten noorden van Aken.
      - Daarop besloot de boordcommandant 1ste Lt Thomas Fravegas, om in "*solitair*" (aleen) de "*home-base*" trachten te bereiken.
  - Tweede aanval bij terugvlucht.
    - Tussen de Duitse grens en onze regio werden ze opnieuw aangevallen door de Messerschmits 110 (het jachteskader uit Brustem).

- Gevolg: het bommenluik van hun B-24 D werd geraakt en in brand geschoten door 20 mm kogels van de Duitse jachtvliegers.
- Verschillende bemanningsleden raakten gekwetst en de boordseiner werd dodelijk getroffen.

- Verlaten van hun vliegtuig.
  - Na nog meer hoogteverlies, tot op 10.000 voet, werd de toestand onhoudbaar, waarop het bevel gegeven werd om het brandend vliegtuig te verlaten.
  - Parramore G, zelf gewond, hielp nog verschillende "*crewmen*" in hun valscherm en vergemakkelijkte hun sprong.
    - Dan trok hij zelf zijn valscherm aan en verliet het vliegtuig. Hij kwam ***waarschijnlijk*** ???? tegen de stabilisator van het staartstuk terecht, waardoor zijn valscherm slecht gedeeltelijk openging.

- Noodlot.
  - Ooggetuigen:
    - Plaats :Hauthem, Sint Katharina, op het Wijnhofveld.
    - Zij zagen hoe een half geopende valscherm, als een kruis uit de hemel viel en te pletter stortte. Hij was pas 22 jaar oud.
    - Het gebeurde kort na de middag.
      - Een held was gevallen voor onze vrijheid.
  - De bommenwerper stortte neer en ontplofte tussen Opvelp en Bevekom. Een bemanningslid werd eruit geslingerd en overleefde de explosie.
  - Bemanning: volgende zaken werden mondeling verteld:
    - 1ste Lt Thomas Fragevas (boordcommandant) gedood werd samen met de dode boordseiner in het ontplofte vliegtuig
    - Hurtt en Sgt Tony Fragevas waren gewond. De laatste werd samen met met 1ste Lt Strickbine en James Gamebrshart, gevangen genomen, want de Duitse patrouille van de basis van Bevekom was uitgestuurd en bereikte de piloten, alvorens de verzetsorganisatie kon optreden.
- Verslag van één van de bemanningsleden.
  - 1ste Lt Strickbine, op de HQ van de basis Midland Army AIP Field te Texas heeft later een rapport opgesteld over het verlies van de Liberator (was wel bekend de 1ste dag – niet teruggekeerd na de missie) en de omstandigheden.
  - Rapport:
    - Dat hun aircraft was "destroyed by enemy fighter" en dat ook S/Sgt Parramore, dodelijk gewond was (in vliegtuig was hij op post gebleven om de andere gekwetste leden van de crew te helpen (zie hierboven). Hij kon in zijn rapport niet de juiste plaats bepalen waar Parramore was gesprongen.
    - De *right waist gunner* (rechter midden schutter) die gevangen genomen werd en niet met name wordt genoemd, verklaarde dat hij de schoenen van Parramore (????) in een Belgisch hospitaal zou gezien hebben, waar hij vermoedelijk zou overleden zijn. Doch hij voegde aan de verklaring toe "***This is not reliable***". Het moeten waarschijnlijk de schoenen van een ander gekwetst bemanningslid geweest zijn.

Zonder twijfel moet de verongelukte “valschermspringer” Parramore geweest zijn gezien iets later op zijn graf (kruis) zijn naam vermeld stond. Zie hoofdstuk GRAF.

MISSION NO. 26 (File No. 51) on 1 December 1943 to SOLINGEN, GERMANY

Solid cloud cover again obscured the target. This time, however, no difficulty was encountered by the 2nd BD Libs in dropping on the clearly visible flares set up by the 3rd B.D. Pathfinder Forts. There were no bombing result observations.

24 a/c took off; 2 returned early receiving no sortie credits; 22 a/c put down 880 x 100 IB's on the target from 24,000 feet.

There was no flak at the target or along the route.

Jerry fighters, however, cause plenty of trouble. They attacked just after the target. They were aggresive. Instances of air-t-air bombing were reported.

Three a/c were lost. Lt Connors, 565th Squadron, successfully repulsed enemy fighter attacks concentrated on him; however, not without damage to his a/c. In the process of making an emergency landing at RAF base Manston his a/c suddenly exploded at an altitude of 800'. All men aboard were killed. Listed as MIA were Lts Fravega and Fletcher and their crews, all of the 566th Squadron. A report from the 93rd Group stated that Lt Fravega was knocked down by fighters and that 2 to 7 chutes were seen leaving the plane. It is believed that Lt Fletcher was also lost due to fighter action.

Claims allowed were two (2) probably destroyed and two (2) damaged.

Missie nr26 - (file nr. 51)
Op 1 december 1943 in Solingen, Duitsland.
Complete bewolking maakte het onmogelijk om het doelwit te zien. Deze keer was het nochtans niet moeilijk voor 2nd BD Libs om bommen te laten vallen op de duidelijk aangegeven *flares* van het 3e B.D. *pathfinder Forts*. Er waren geen bominslag observaties.
24 a/c zijn vertrokken, 2 kwamen vervroegd terug, en kregen geen verdere deelname toelating.
22a/c hebben 880 x 100 IB’s gegooid op het doelwit van op 24,000 voet.
Er was geen *“flak”* bij het doelwit of op de route ernaartoe.
Jerry fighters, hebben veel problemen gecreëerd. Zij hebben aangevallen juist na het doel. Ze waren agressief. Gevallen van luchtaanvallen zijn gerapporteerd.
3 a/c werden verloren. Lt Connors, 565th Squadron, heeft succesvol vijandelijke aanvallen afgeweerd. Maar wel met schade aan zijn a/c. tijdens een noodlanding op de RAF basis Manston; zijn a/c ontplofte onverwachts op een hoogte van 800’. Alle inzittenden zijn overleden. Vermeld als MIA zijn Lt Fravega en Lt Fletcher en hun bemanning, allen van het 566th Squadron.
Een rapport van het 93rd Group rapporteerde dat Lt Fravega was neergehaald door Duitse gevechtsvliegtuigen en dat er 2 tot 7 parachutes uit het vliegtuig sprongen. (***Bemanning Parramore***)
Lt Fletcher schijnt ook vermist te zijn geraakt tijdens deze actie.
Mogelijks zijn er 2 vernietigd en 2 beschadigd.

Jerry fighters	Britse soldaten gebruikten de bijnaam "Gerry" of "Jerry" voor een Duitse soldaat, naar een bewoner van 'Germany'.
MIA	Missing In Action
Flak	Afweergeschut van de Duitsers
a/c	Type vliegtuig -bommenwerper bv B-17
Flares pathfinders Fort	RAF-groep nr. 8, ook bekend onder de naam Pathfinder Force of Pathfinders, was een vliegtuigformatie binnen de R.A.F. die tijdens de WO II de geallieerde bommenwerpers voorafging en de doelen voor hen ging markeren.
100 LBS (Pound)	45 KG bommen

24.000 feet	7.315 meter hoogte

FLAK

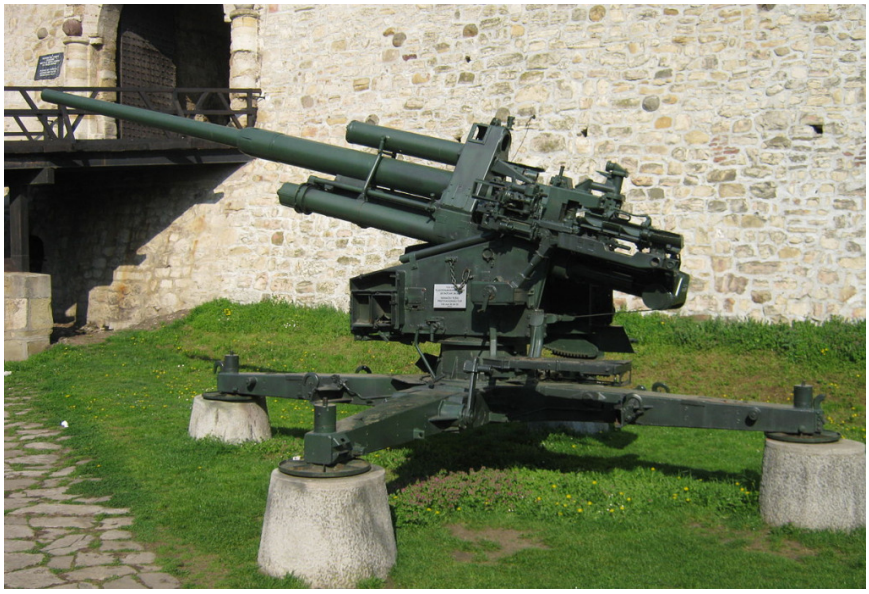

Beschrijving

Flak, afkorting van Flugabwehrkanone, ook Fliegerabwehrkanone, was de benaming voor het Duitse luchtafweergeschut tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Een voorbeeld: Foto getrokken tijdens een bombardement op Ploesti

- Naam van het vliegtuig: Nr : *42-72876 389 Bomb Group - 566 Bomb Squadron*

Discussie.

- The Fravegas Boys volgens
  - Verbeke en
  - *De Decker Cynrik; The Pick-Up Crew (manuscript)*
- Lucky Tiger' Volgens www.americanairmuseum.com/person/
-

De Decker Cynrik; The Pick-Up Crew (manuscript)

cynrik@telenet.be
http://www.luchtvaartgeschiedenis.be

Liberator bij Tourinnes-La-Grosse

- *Tijdens de raid op Sölingen stortte te Tourinnes-La-Grosse een Liberator neer. De Belgische inlichtingendiensten waren er snel bij om alle details te noteren :*
- *"**Woensdag 1 december 1943, omstreeks 12.30 uur, stortte een Amerikaans toestel brandend neer in het veld van landbouwer Odillon Paul. In het wrak vond men twee lijken die door de Duitsers op de militaire begraafplaats van Beauvechain werden begraven.***
- ***Een bemanningslid van dit vliegtuig, licht gewond aan het voorhoofd en aan de hand (brandwonden) kwam te Beauvechain naar omlaag aan zijn valscherm en werd meteen gevangen genomen. Een andere vliegenier daalde bij Wahenge, bij de kerk naar omlaag – het was een luitenant.***
- ***Een derde dode werd gevonden op het grondgebied van Hoegaarden en werd ter plaatse begraven.***
- ***Op de plaats van het wrak vond men een fototoestel met een film. Op de foto's staan een tiental mannen bij een vliegtuig. Het toestel heet "Trouble" en op de neus is de mascotte geschilderd: een danseres met een hondje. Deze documenten zijn in veilige handen en zullen nog nagestuurd worden. Volgens aantekeningen op een tas, eveneens daar gevonden, vloog de bemanning haar zesde missie – de eerste was naar Ploesti, in Roemenië."***
- *Dit verslag doet vragen rijzen omtrent de oorsprong van de foto. Het toestel dat in Tourinnes-la-Grosse was niet "**Trouble**", maar "**The Fravegas Boys**", omdat er aan boord twee broers zaten : de piloot Thomas Fravega(s), en zijn broer Tony. Maar "**Trouble**" was een toestel dat wel degelijk aan de fameuze raid op Ploesti had deelgenomen – een missie naar de Roemeense olieraffinaderijen die vanuit Noord-Afrika gevlogen werd. "**Trouble**" was een toestel van de 44 Bomb Group, dat nadien in de 389 Bomb Group terecht kwam. Het is best mogelijk dat een of meer van de bemanningsleden van de "Fravegas Boys", voorheen met "**Trouble**" vloog, en de foto's bij zich had.*
-

Een uiteenzetting door Robert Pied in zijn boek

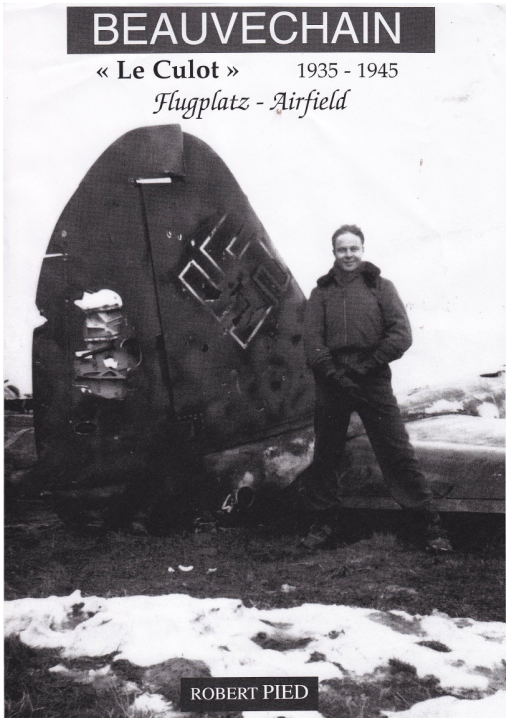

Le F/O Charles Demoulin (DFC), pilote belge engagé dans la RAF au sein du Squadron 609, est en mission près de Beauvechain le 30 octobre 1943. Les incursions de chasseurs alliés se multiplient.

23/11/1943

La population est en émoi lorsque les premières cloches des églises sont enlevées par des ouvriers mandatés par l'occupant.

A Beauvechain, la plus grosse part le 30 avec celles de La Bruyère. Les Allemands manquent de plus en plus de matière première!

01/12/1943

Un raid américain est lancé par la 8e Air Force sur Solingen dans l'après-midi.

A hauteur de Düsseldorf, le B-24D "Liberator" (42-72876) RR*E "Lucky Tiger" du 566 Bomber Squadron (389 BG) est attaqué par des "Focke Wulf 190". Près de la frontière belgo-allemande, le bombardier en feu est à nouveau pris à partie par un chasseur. Les 2/Lt. John Lang et 2/Lt. Edmond M. Strickbine sautent en parachute mais seront capturés. Dix minutes plus tard, deux autres membres d'équipage font de même: le S/Sgt. Eric H. Hurt et ... (?). Le pilote perd de l'altitude, son appareil est sérieusement endommagé. Une explosion partielle au-dessus de Beauvechain le condamne définitivement et dissémine divers débris sur le village. L'appareil s'écrasera près de Rhode-Sainte-Agathe. Deux aviateurs sont parvenus à sauter mais seront très vite arrêtés: le 2/Lt. J.R. Morgan et le frère du pilote, le T/Sgt. Anthony T. Fravega. Les autres aviateurs sont tués: les 1/Lt. Thomas P. Fravega, T/Sgt. Oscar F. McWhirter, S/Sgt. George F. Parramore et S/Sgt. Robert W. Lenaghan seront tous enterrés au Culot.

Juste après, vers 13 h 00, cinq chasseurs mitraillent le corps de garde de La Bruyère puis engagent le combat au-dessus du champ d'aviation avec des "Messerschmitt 109" (ou "FW 190" (?)). On signale que deux appareils allemands furent abattus, un à Beauvechain, l'autre à Sart-Mélin. Mais on n'en trouve pas de trace!

12/12/1943

Le II./KG 6 est revenu de Grèce au Culot. L'unité a transité par la France mais n'est pas encore au complet.

En gare de Louvain, de grosses pièces de DCA sont déchargées et dirigées vers Beauvechain.

Dans la journée, un "Junkers 88" du 6./KG 6 tombe sur la plaine. L'équipage est tué: Uffz. W. Trümpener, Uffz. R. Bäcker, Ogefr. H. Siebert et Uffz. E. Schulze.

17/12/1943

Important acheminement de bombes de divers types ainsi que les jours suivants.

20/12/1943

Probable arrivée du reste du Groupe des bombardiers ainsi que de quatre transporteurs "Junkers 52" avec, comme passagers, techniciens et mécaniciens.

22/12/1943

Arrivée d'un contingent très important du RAD (Reichsarbeitsdienst) pour la Flak, principalement lourde. Une partie du personnel qui constitue ces unités est également utilisée à d'autres occupations comme: la préparation et le camouflage de bombes, la protection aérienne (Luftschutz) et le service incendie, le transport et le service sanitaire.

Chaque Arbeitsabteilung (composé de jeunes de 16 à 18 ans) a reçu une instruction militaire même si initialement (fin des années 20), le Service National du Travail avait été créé pour endiguer le chômage.

De son côté, la Résistance réclame à Londres un bombardement de masse, compte tenu de la concentration en hommes et matériel.

- Nadat de bommenwerper neergestort was op 01-12-1943:
  - Herrie rond het lijk
    - Getuigen:
      - Een paar ooggetuigen uit Hauthem hadden het zien gebeuren en als een vuurtje drong het tot in het dorp door. Kort daarop verscheen de hulpveldwachter die de toenmalige oorlogsburgemeester op de hoogte bracht van het voorval(*zie ooggetuige verslag-Verbeke*)
      - Het lijk had een holte in de grond geslagen en werd tegen een verder staande stromijt gelegd. Daar bleef het echter liggen tot in de late

namiddag van de volgende dag. Zeer verwonderlijk dat de Duitsers niet verschenen en nochtans zouden zij wel zijn verwittigd geweest.

- Overdag bleef het stoffelijk overschot onbewaakt liggen, maar in de nacht werd wel een wacht opgesteld, bestaande uit een hulpveldwachter en enkele zwarten.

- 02 december 1943, intreden van de duisternis.
  - Het lijk werd door een landbouwer met zijn kar naar het kerkhof van Hoegaarden gevoerd, waar het tussen twee bussels stro in een kuil werd gestoken.
  - Hier stellen zich 2 vragen:
    - Gebeurde zulks op het bevel van de Duitsers en waarom had men het lijk dan niet rechtstreeks naar de militaire begraafplaats van het vliegveld Bevekom gevoerd?
    - Waarom was de Hoegaardse overheid juist die dag afwezig; misschien om aan de verantwoordelijkheid te ontsnappen, of was het zo onderling overeengekomen?
  - Zo het stoffelijk overschot dadelijk, zoals het de gewoonte was, door de Duitsers zijn weggehaald, of rechtstreeks naar het dodenhuisje gevoerd, om na de identificatie en de nodige controle van de bezetter, behoorlijk begraven te worden, dan zou al die herrie die hierop volgde niet hebben plaats gevonden.
    - Dient de schuld toegeschreven aan de bezettende of aan de plaatselijke overheid?
    - Een stoffelijk overschot van vriend of vijand, het hoort niet dat men het laat liggen.

- Het verzet.
  - De bevolking vernam snel wat er gebeurde die dag en uitte haar ongenoegen, ten rechte of ten onrechte, tegen de oorlogsburgemeester.
  - De weerstand wilde het stoffelijk overschot opgraven en in een kist leggen, maar het werd hen verboden uit vrees voor vergelding en het aanhouden van gijzelaars. Plakbrieven verschenen op de muren en werden doorgegeven om de lijkschennis aan te klagen. Ook de oorlogsburgemeester ontving een schrijven, waarin hij 24 uur de tijd kreeg, om het lijk in een degelijke kist te plaatsen, zo niet zou een mesthoop zijn graf worden.
  - In de nacht klauterden 4 verzetslieden over de kerkhofmuur:
    - Jean Sterckx
    - Michel Stockmans
    - En nog een paar anderen.

    Zij legden op het naakte graf 2 kronen neer,

    a- 1 met de Belgische driekleur en in zilveren letters *"Uw offer zal niet nutteloos zijn"*

    b- 1 met purperen band "*A notre ami regretté"*.

    Hiervan werden zelfs de volgende dag in 't geheim foto's genomen en verspreid. De volgende avond werden de rouwbanden teruggehaald en door de familie Sterckx bewaard, om eens aan de familie van het slachtoffer te geven.
  - Verschillende inwoners legden ongezien bloemen op het graf tot grote woede van de zwarten die vanaf toen op de loer gingen liggen.
  - Ten zeerste met de zaak verveeld, liet de oorlogsburgemeester toch een houten kist maken, het lijk ontgraven en terug in het graf leggen. Achteraf kwamen de Duitsers

uiteindelijk toch, (waarschijnlijk 2 weken later) op aanvraag misschien, het lijk weghalen om met militaire eer te worden begraven op het militair kerkhof van het vliegveld Bevecom (Le Culot)????

- S/Sgt Parramore werd er, zij aan zij met een andere gesneuvelde *crewman*, in een gemeenschappelijke graf nr. 38 gelegd, waar de Amerikanen hem na de bevrijding vonden.

<u>De moeder van Parramore werden ingelicht</u>.

12-12-1943 :

De moeder van George F. Parramore kreeg bericht (Telegram – zie bijlage) dat haar zoon vermist was tijdens een zending boven Duitsland.

14-01-1944 :

Terug een telegram. Nu met vermelding "*Killed in action*".
Zo hadden de Duitsers via het Rode Kruis laten weten.
De moeder vernam ook later – 1950- dat haar andere zoon Thomas driemaal gewond werd in de Koreaoorlog.
Zijzelf overleed in juni 1981.

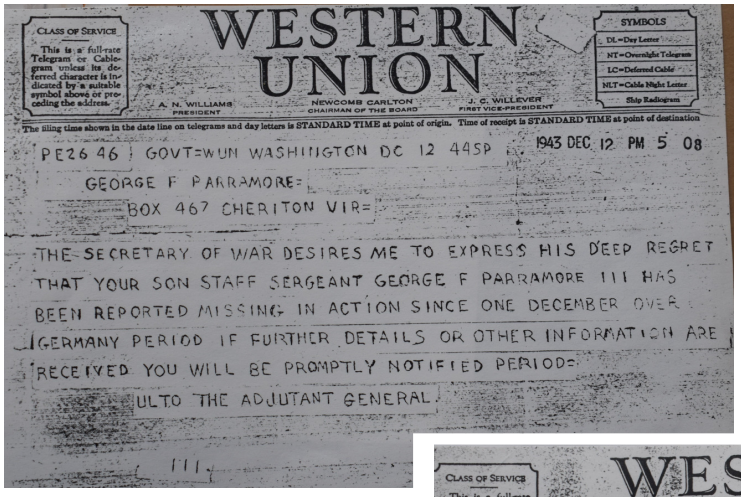

WESTERN UNION

CLASS OF SERVICE: This is a full-rate Telegram or Cablegram unless its deferred character is indicated by a suitable symbol above or preceding the address.

SYMBOLS: DL=Day Letter; NT=Overnight Telegram; LC=Deferred Cable; NLT=Cable Night Letter; Ship Radiogram

A. N. WILLIAMS, PRESIDENT — NEWCOMB CARLTON, CHAIRMAN OF THE BOARD — J. C. WILLEVER, FIRST VICE-PRESIDENT

The filing time shown in the date line on telegrams and day letters is STANDARD TIME at point of origin. Time of receipt is STANDARD TIME at point of destination

1943 DEC 12 PM 5 08

PE26 46 GOVT=WUN WASHINGTON DC 12 445P

GEORGE F PARRAMORE=
BOX 467 CHERITON VIR=

THE SECRETARY OF WAR DESIRES ME TO EXPRESS HIS DEEP REGRET THAT YOUR SON STAFF SERGEANT GEORGE F PARRAMORE III HAS BEEN REPORTED MISSING IN ACTION SINCE ONE DECEMBER OVER GERMANY PERIOD IF FURTHER DETAILS OR OTHER INFORMATION ARE RECEIVED YOU WILL BE PROMPTLY NOTIFIED PERIOD=

ULTO THE ADJUTANT GENERAL

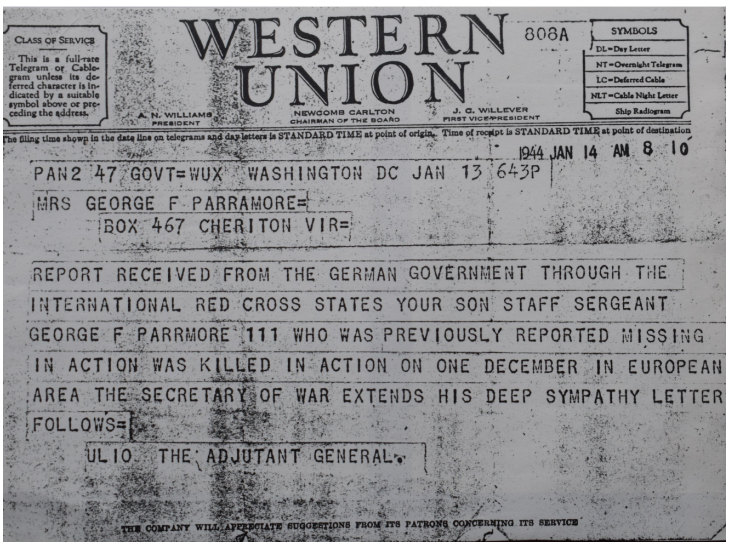

WESTERN UNION 808A

CLASS OF SERVICE: This is a full-rate Telegram or Cablegram unless its deferred character is indicated by a suitable symbol above or preceding the address.

SYMBOLS: DL=Day Letter; NT=Overnight Telegram; LC=Deferred Cable; NLT=Cable Night Letter; Ship Radiogram

A. N. WILLIAMS, PRESIDENT — NEWCOMB CARLTON, CHAIRMAN OF THE BOARD — J. C. WILLEVER, FIRST VICE-PRESIDENT

The filing time shown in the date line on telegrams and day letters is STANDARD TIME at point of origin. Time of receipt is STANDARD TIME at point of destination

1944 JAN 14 AM 8 10

PAN2 47 GOVT=WUX WASHINGTON DC JAN 13 643P

MRS GEORGE F PARRAMORE=
BOX 467 CHERITON VIR=

REPORT RECEIVED FROM THE GERMAN GOVERNMENT THROUGH THE INTERNATIONAL RED CROSS STATES YOUR SON STAFF SERGEANT GEORGE F PARRMORE III WHO WAS PREVIOUSLY REPORTED MISSING IN ACTION WAS KILLED IN ACTION ON ONE DECEMBER IN EUROPEAN AREA THE SECRETARY OF WAR EXTENDS HIS DEEP SYMPATHY LETTER FOLLOWS=

ULIO THE ADJUTANT GENERAL

THE COMPANY WILL APPRECIATE SUGGESTIONS FROM ITS PATRONS CONCERNING ITS SERVICE

Begraven

1° ***Veld te Hauthem***

Parramore werd aanvankelijk aangetroffen in een veld waar hij onaangeroerd overnachtte.

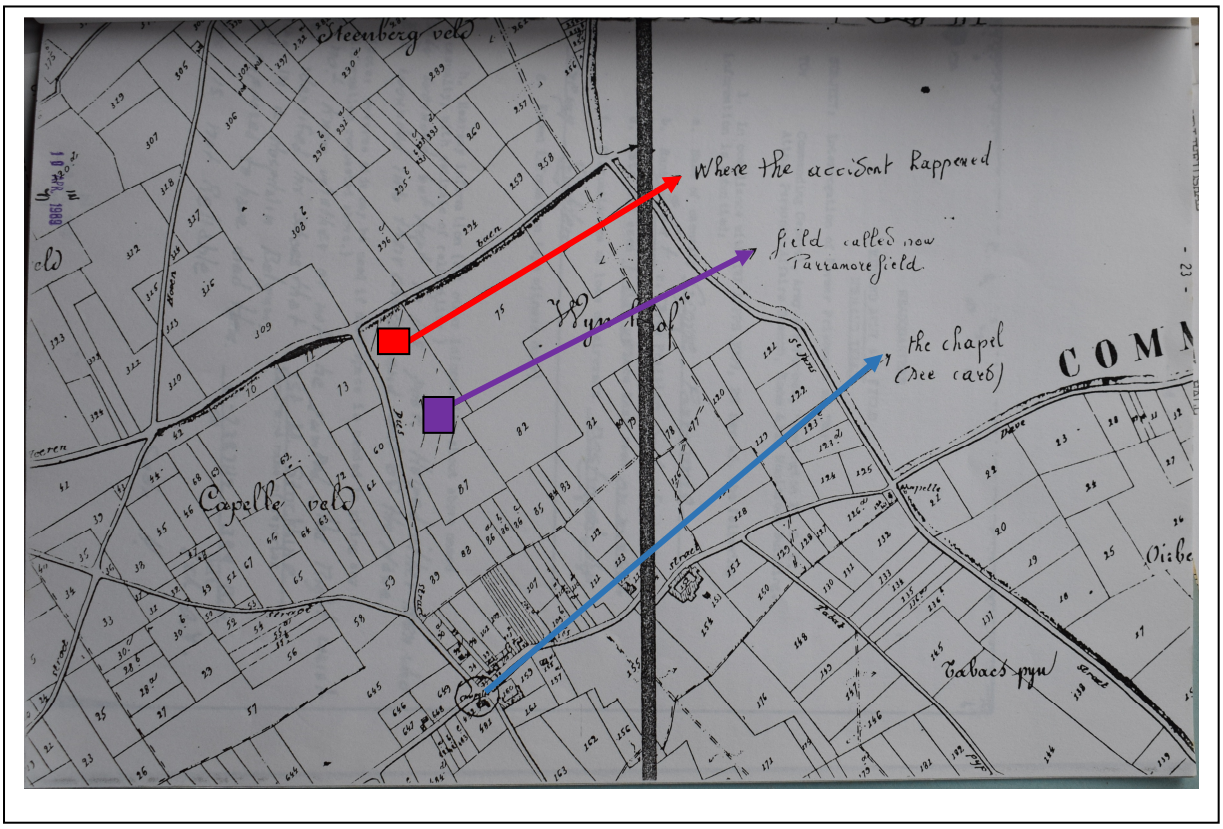

Plaats waar Parramore omkwam.

Perceel van de familie Peten (“ *Wijnhof*”).

Plaats waar het monument opgericht werd.

Volgende dag overgebracht naar:

2° ***<u>Kerkhof Hoegaarden en daags nadien te Bevekom</u>***

Gezien op het kruis de naam Parramore vermeld staat – betekent dat de plaatselijke autoriteiten en het Duits bezettingsleger de naam van de gesneuvelde persoon kenden. Waarschijnlijk werden zijn persoonlijke documenten op naam van Parramore G. F. gevonden op of bij zijn stoffelijk overschot.

De volgende dag werd het stoffelijk overschot overgebracht naar Bevekom, naar de begraafplaats *“ Le Culot*” waar de overledenen met militaire eer begraven werden.
Vriend of vijand, het maakte niets uit; respect voor elke gesneuvelde.

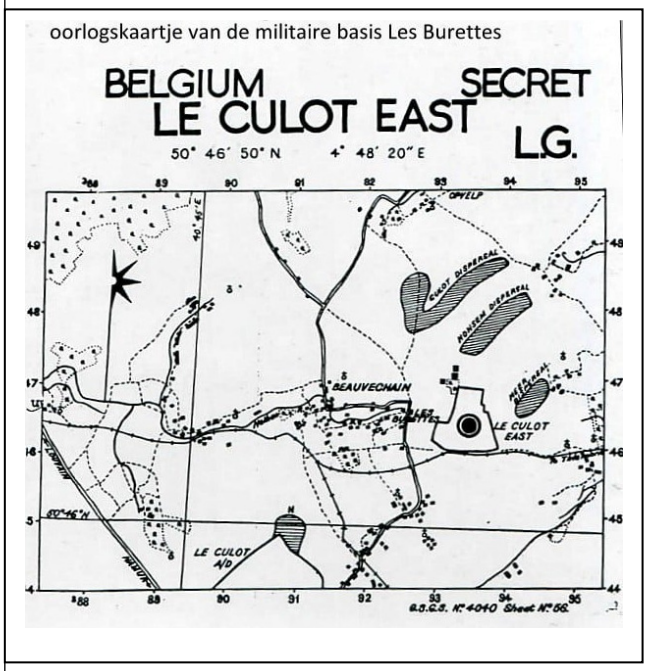

Achterzijde van foto:

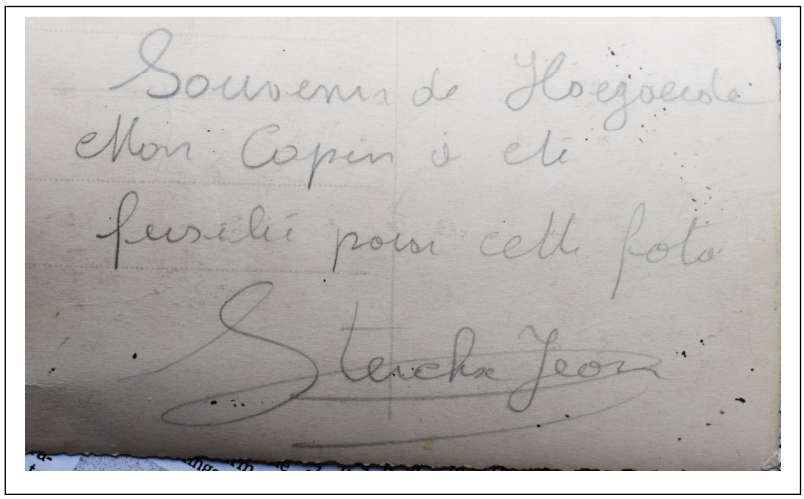

3° ***Neuville-en-Condroz***

George Parramore

MILITARY | STAFF SERGEANT | BALL TURRET GUNNER
Assigned to 566BS, 389BG, 8AF USAAF. Failed to Return (FTR) Solingen in B-24 42-72876 1-Dec-43; shot down. Killed in Action (KIA). MACR 2500 Awards: DFC, AM, PH.

3de begraafplaats – Laatste rustplaats.

Na de oorlog werd S/Sgt George F. Parramore ontgraven (Bevekom) en naar de definitieve begraafplaats van Neuville-en-Condroz gebracht, om er bijgelegd worden op de US Ardennes Cemetery, in het graf nr. 36, rij 5.

IN MEMORY OF

★★★★★

GEORGE F. I. PARRAMORE

RANK

STAFF SERGEANT, U.S. ARMY AIR FORCES

UNIT

566TH BOMBER SQUADRON, 389TH BOMBER GROUP, HEAVY

DATE OF DEATH

DECEMBER 1, 1943

COMMEMORATED IN PERPETUITY AT

ARDENNES AMERICAN CEMETERY

NEUPRÉ, BELGIUM

AMERICAN BATTLE MONUMENTS COMMISSION

UNITED STATES OF AMERICA

"Time will not dim the glory of their deeds."

— GENERAL JOHN J. PERSHING

Service #	33221489
Unit	566th Bomber Squadron, 389th Bomber Group, Heavy
Rank	Staff Sergeant U.S. Army Air Forces
Entered Service From	Virginia
Date of Death	December 1 1943
Buried	Plot D Row 5 Grave 36 Ardennes American Cemetery Ardennes American Cemetery 164, route du Condroz B-4121 Neupré Belgium

566th Bomber Squadron, 389th Bomber Group, Heavy

Air Medal

Distinguished Flying Cross

Purple Heart

Distinguished Flying Cross, Air Medal, Purple Heart

Inhuldigen van een monument te Hauthem

1° Goedkeuring plaats om het monument op te richten

Plaats : Hauthem: Sie A nr 118
Waversesteenweg

Gemeentebestuur
HOEGAARDEN
3320

Gemeentekrediet : 091-0001516-90
P. R. : 000-0005072-28
Tel. : (016) 76.61.10 – (016) 76.61.11

Nummer :
Voorwerp :
Bijlage :

14 december 1987

H. VAN NERUM
Maquisstraat, 44
1140 BRUSSEL

Mijnheer VAN NERUM,

Betreft: Uw schrijven van 12.11.87
Oprichten van gedenkteken op private eigendor

In antwoord op uw in hoofding vermeld schrijven meld ik U dat ik er geen bezwaar tegen heb dat, op de eigendom van Mevrouw PETEN Léon te Hauthem kadastraal gekend Sie A nr. 118, een gedenteken wordt opgericht ter nagedachtenis van de aldaar gesneuvelde vlieger sergant PARRAMORE, die er gevallen is op 1 december 1943.

Ik neem er nota van dat Mevrouw PETEN haar toestemming heeft verleend en dat alle kosten zullen gedragen worden door het Museum 't nieuwhuys.

Verder wens ik U proficiat voor het genomen initiatief.

Met welgemeende groeten.

De Burgemeester,

R.Kerrijn

2° Uitnodigingen 1989.

Gedenkzuil te Hauthem.

Toen het museum ‘t Nieuwhuys besloot om de geschiedenis en de gebeurtenissen te Hoegaarden tijdens de WO II te publiceren, werden de opzoekingen naar Parramore ingezet.

Het is dankzij Jo Verbeke, dat wij het ganse relaas (militair gedeelte) konden vernemen en het was de Town Major (burgemeester) van Cheriton, die ons de adressen van de nog levende broers en zuster bezorgden.

Deze mensen, die allen wisten dat hun broeder ergens in de “*European Area*” was gevallen en in België begraven lag, waren uiterst gelukkig nadere bijzonderheden over de omstandigheden en de plaats van het gebeuren te kunnen vernemen. Zij zouden ons de krantenknipsels die in die tijd de verdwijning van Parramore bekend maakten bezorgen en naar Hoegaarden komen en ook naar Hauthem. Daar zal in tegenwoordigheid van de familie Parramore en de Militaire Attaché van de USA te Brussel, een gedenkteken worden onthuld, en in het museum een tentoonstelling over S/Sgt Parramore worden ingericht, om aan deze held de postume eer te bewijzen die hem toekomt .

Het veld waar hij viel zullen wij in de toekomst “*Parramore Field*” noemen, opdat zijn nagedachtenis minstens in de streek zou levendig houden, want hij schonk zijn jeugdig leven voor onze vrijheid.

PARRAMORE COMMITTEE
3320 HOEGAARDEN

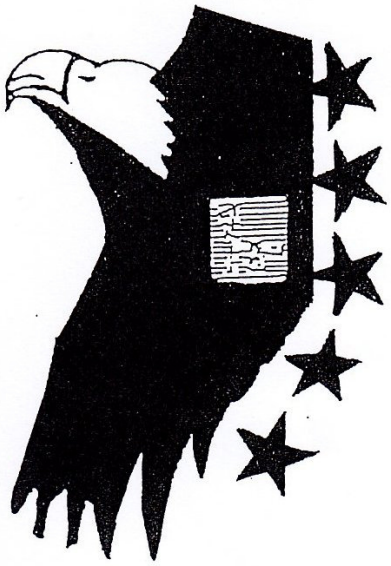

2 SEPT. '89

PARRAMOREDAG

Hoegaarden

HET PARRAMORE COMMITEE : DOEL

Eens de feiten volledig aan het licht waren gekomen , en de correspondentie goed op gang was gekomen met Mrs. Rebecca Marsh Parramore , zus van de overledene , werd besloten naast publikatie van de feiten een commitee op te richten met als doel de oprichting van een gedenksteen naast het fameuze veld te Houtem , waar George Fisher Parramore III gesneuveld was .

De bedoeling van deze gedenksteen is niet enkel een nagedachtenis en een postuum eerbewijs aan Staff-Sergeant Parramore , maar een SYMBOOL VOOR ALLE LUCHTSLACHT-OFFERS VAN DE GEALLIEERDE STRIJDKRACHTEN TEN PROOI GEVALLEN AAN DE DUITSE LUCHTMACHT TUSSEN SINT-TRUIDEN EN LEUVEN , en ja zelfs over geheel bezet Europa tijdens de tweede wereldoorlog .

Waarom tussen St.-Truiden en Leuven ? Ten eerste daar dit een belangrijke lucht-corridor was , en ten tweede daar zich in deze as twee belangrijke Duitse bases bevonden , mat name Brustem en Bevekom (Beauvechain) , van waaruit tal van vijandelijke jagers opereerden . Vandaar ook het hoge aantal crashes in deze omgeving .

Eind 1988 werd het Parramore Commitee definitief opgericht en kreeg het idee vaste vorm . Sindsdien komt het commitee op geregelde tijdstippen samen onder deskundige leiding van hun voorzitter dHr. Georges Puttevils , ere-ambassadeur , uit Tienen . Datum voor de plechtigheid werd vastgelegd op 2 september e.k. . Deze plechtigheid zal uiteraard ook bijgewoond worden door zijn twee broers en zijn zus , de eerder vermelde Rebecca Parramore en haar echtgenoot . Tevens organiseert het commitee ook een bezoek met de familie aan het U.S. Ardennes Cemetery te Neuville-en-Condroz , waar het slachtoffer zijn laatste rustplaats heeft .

PARRAMORE COMMITTEE
3320 HOEGAARDEN

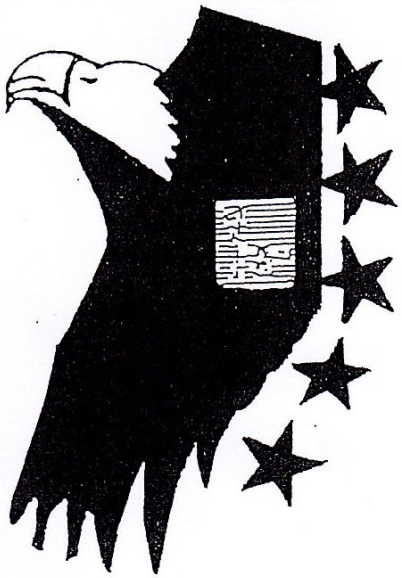

2 SEPT. '89

PARRAMOREDAG

Hoegaarden

HET PARRAMORE COMMITEE : DE TENTOONSTELLING

Met de onthulling van de gedenksteen in het Parramore-veld te Houtem , zal er eveneens een tentoostelling geöpend worden in het Nieuwhuys-Museum te Hoegaarden . Deze tentoonstelling zal het leven van George Fisher Parramore III weergeven en tevens een schets geven van het 8ste U.S.A.A.F. tijdens W.O.II . Organisator van deze expositie is Jo Verbeke , de man die het 'Project Vrijheidshal' , mogelijk een toekomstig museum over de oorlogsgeschiedenis van Hoegaarden en omstreken , tot zijn levensdoel heeft gemaakt .

SPECIALE DANKBETUIGINGEN

Het Parramore Commitee te Hoegaarden wenst zijn speciale dank te betuigen aan :

- De burgemeester en het stadsbestuur van Hoegaarden
- Museum 't Nieuwhuys en zijn bestuur te Hoegaarden
- Alfons Vermeulen , voorzitter van de kulturele raad te Hoegaarden
- Georges Sweerts , voorzitter oudgedienden W.O.II van Hoegaarden
- Dhr. Donnet , directeur sectie Luchtvaart , Koninklijk Legermuseum
- Lt. Gen v/h Vliegwezen A. Moriaux , stafchef van de Luchtmacht
- Dhr. Jaminé , voorzitter verbroedering Belgische oudgedienden R.A.F. vzw
- Kol. BAM Vanden Eede , diensthoofd centrale dienst v/h stamboek - Veldslagdagboek
- Dhr. Barthelemy , Directeur Generaal dienst militaire begraafplaatsen
- Kol. v/h Vliegwezen De Marto , directeur Informatiedienst van het Ministerie van Landsverdediging

PARRAMORE COMMITTEE
3320 HOEGAARDEN

2 SEPT. '89

PARRAMOREDAG

Hoegaarden

- Dhr. Jo Creemers , contactpersoon V.S. ambassade .
- Maj. v/h Vliegwezen Tersago , diensthoofd ondersecte Publieke en Sociale relaties van de Luchtmacht .
- Kol Ir. Lobet , diensthoofd Centrum voor Historische Documentatie van de Krijgsmacht .
- Het Kabinet van de Minister van Landsverdediging
- De Militaire Attaché van de Verenigde Staten van Amerika te Brussel
- De Persattaché van de Amerikaanse Ambassade te Brussel
- De Militaire Attaché van Canada
- De Militaire Attache van Groot Britanië
- De familie Parramore uit de Verenigde Staten
- De U.S. Colour Guard van het U.S. Dept. van de basis van Kleine Brogel
- De familie Sterckx uit Hoegaarden
- Brouwerij De Kluis uit Hoegaarden
- alle belangloze medewerkers van het Parramore Commitee en de inhuldigingsplechtigheid die zal plaatsvinden op 2 september 1989 .

Nick Van Eeckhaute
persverantwoordelijke
Parramore Commitee
Hoegaarden

PROGRAMMA 2 SEPT. '89
PARRAMOREDAG

11.00 Verwelkoming fam. Parramore in 't Nieuwhuys-museum
Kennismaking met Parramore komiteit
Aperitief Lunch

14.00 Ontvangst in Brouwerij " De Kluis "
van : fam. Parramore, Burgerlijke- Militaire- en Gemeentelijke Overheden, Pers en genodigden.

Eredrink aangeboden door Meester Brouwer Dhr. Pierre CELIS

15.30 St. Katharina Houtem
Aanvang van een waardige ingetogen plechtigheid naar aanleiding van de plechtige onthulling van een herdenkingszuil ter ere van Staff Sergeant Parramore.

Militair Erebetoon

16.30 Gemeentehuis Hoegaarden
Ontvangst fam. Parramore, Burgerlijke- en Militaire Overheden en genodigden door de Gemeentelijke Overheid

17.30 Museum 't Nieuwhuys
Plechtige vooropening van de tentoonstelling :

" PARRAMORE en de 8e AIR FORCE "

18.00 Bezoek aan het museum

Daarna ontvangst in de vergaderzaal van het Nieuwhuys-museum

Deze tentoonstelling is toegankelijk voor het publiek alle dagen van 14.00 tot 19.00 uur tot zaterdag 10 september 1989.
Woensdag is het museum gesloten.

PARRAMORE COMMITTEE
3320 HOEGAARDEN

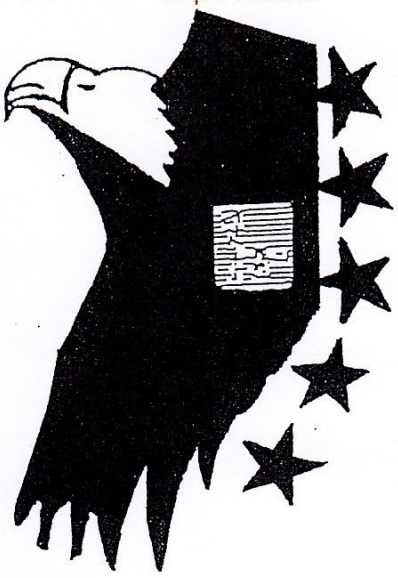

2 SEPT. '89

PARRAMOREDAG

Hoegaarden

HET PARRAMORE COMMITEE :

- voorzitter	: Dhr. Puttevils Georges
- initiatiefnemer	: Hubert E. C. Van Nerum
- research	: Jo Verbeke
- public relations	: Yvan Coenen
- persrelaties & briefwisseling	: Nick Van Eeckhaute
- coördinator	: Etiënne Grooten
- bemiddeling	: Mej. Leontine Wuyts
- organisator	: Georges Sweerts

LOKAAL : MUSEUM 'T NIEUWHUYS
ERNEST OURYSTRAAT 2
3320 HOEGAARDEN
BELGIE

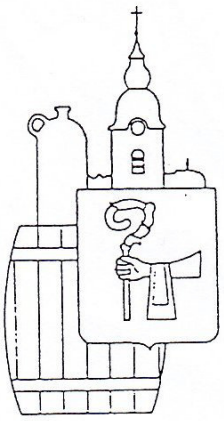

Hoegaarden klaar voor Parramoredag

HOEGAARDEN Het Parramorekomitee van Hoegaarden vondt op zaterdag 2 september twee jaar opzoekingswerk omtrent de crash van een geallieerde bommenwerper al met een eerbetooon aan boordschutter Georges Fischer Parramore die in Sint-Katrien-Houtem de dood vond. Het gemeentebestuur bouwde een gedenkteken op de plaats waar hij viel. De familie van staf-sergeant Parramore woont de herdenking bij.

De boordschutter van het 306th Bomb Squadron was 22 jaar toen hij op 1 juni 1944 naar Groot-Brittannie overstak om mee bombardementen uit te voeren in bezet Europa en Duitsland.

De staalfabrieken van Solingen in Ruhr lieten op 1 december 1943 hun beurt. De liberatorbommenwerper met acht bemanningsleden was bij de terugtocht tussen Dusseldorf en Aken het doelwit van Duitse jachtvoertuigen. Een granaat deed haar werk en de bommenwerper verloor vocht met zijn eskadron. Kommandant Thomas Etavega kon het toestel in de lucht houden tot boven Brabant waar kort na de middag Duitse jagers van de basis Brustem een nieuwe en fatale aanval uitvoerden (Leuven-Sint-Truiden was tijdens de oorlog voor de geallieerden een belangrijke luchtkoridor met Duitse bases in Beverkom en Brustem).

De bemanningsleden moesten uit de bommenwerper springen. De gekwetste Parramore hielp zijn maats nog in het valschermgarrel alvorens zelf te springen. Hij uitstekende zich evenwel, kwam tegen het toestel terecht en zijn valscherm plooide onvoldoende open. Parramore stortte te pletter. De bommenwerper viel tussen Opvelp en Beverkom en ontploffde. Nog twee andere bemanningsleden vonden de dood bij de crash. De vijf anderen werden gevangen genomen.

Volgens de gegevens van het Parramorekomitee beval de oorlogsburgemeester Parramore ter plaatse te begraven. Verzetsleden sierden 's nachts het graf met luiten. Twee weken later repatrieerden de Duitsers de gevallen soldaat naar een gemeenschappelijk graf in de basis van Beverkom. De Amerikanen brachten hem in 1946 over naar de militaire begraafplaats in Neuville-en-Condroz.

Zoekwerk

Het Nieuwhuys Museum van Hoegaarden startte in 1987 het opzoekingswerk naar de gebeurtenissen van 1 december 1943. Voorzitter Hubert Van Nerum kreeg steun van Georges Puttevils, Jo Verbeke, Yvan Coenen, Nick Van Eeckhaute, Etienne Grooten, Leontine Wuyts en Georges Sweerts. Zij vonden het Parramorekomitee dat om informatie ging aankloppen bij de militaire attachés van Canada en Groot Brittannie de Britse ambassade en de RAF.

Ze vernamen dat Parramore geen Canadees maar wel een VS-militair uit Cherlton (Virginia) was. Kontakt met burgemeester Fitzgerald van Cherlton was genoeg om korrespondentie met de familie Parramore op gang te brengen. Het besloot viel om in Houtem naast het veld waarop de boordschutter viel een gedenksteen te plaatsen. Het gemeentebestuur bouwde het monument langs de Wavertsesteenweg. Het bestaat uit een obeliskvormige gobertangesteen of zwerfsteen waarvan er vele in de streek voorkomen. De steen is in een muur ingemetseld.

De familie Parramore komt op 31 augustus naar België en zal gedurende enkele dagen de gast zijn van het komitee. Ze brengt dan een bezoek aan de begraafplaats in Neuville.

De inhuldiging van de steen vindt plaats op zaterdag 2 september. Hoegaarden maakt kennis met de Parramores om 11 u. in het Nieuwhuys Museum en om 14 u. in brouwerij De Kluis. De plechtigheid met militair eerbetoon aan de gedenksteen begint om 14 u 30. De gemeentelijke overheid ontvangt het gezelschap om 16 u. 30 in het gemeentehuis en om 17 u. 30 opent 't Nieuwhuys een expo onder het tema „Parramore en de achste Air Force". De Hoegaardiers worden verzocht op Parramoredag de Belgische vlag uit te hangen.

Doel

De begrafenis en ontgraving van de militair tijdens de oorlog weckte in Hoegaarden emotionele gevoelens los. Het komitee wil met de plechtigheid geen herinneringen oproepen aan nare oorlogsperikelen die verdeeldheid zaaiden onder de bevolking.

„De bedoeling van de gedenksteen is niet alleen een nagedachtenis aan sergeant Parramore maar een symbool voor alle geallieerde gesneuvelden tijdens luchtgevechten tussen Leuven en Sint-Truiden", aldus Nick Van Eeckhaute die tijdens de voorstelling van de plechtigheid in het museum als komiteevoorzitter optrad. (BL)

Ongelooflijk na 45 jaar

HOEGAARDEN- Verleden zaterdag werd te Hoegaarden een monument ter ere van George Fisher Parramore ingehuldigd, een valschermspringer die tijdens de tweede wereldoorlog te Houtem, te pletter stortte. Bij deze gelegenheid waren ook de broers en zuster van G. Parramore te gast in Hoegaarden.

Te Hoegaarden waren Angeline Marsh, zijn zuster, met haar echtgenoot Earl Marsh aanwezig, evenals de broers Thomas en William Parramore. Een derde broer is ook nog in leven, maar deze kon de verplaatsing niet meemaken. Hij was ook niet thuis in Virginia op het ogenblik dat de dood van G. Parramore werd meegedeeld. Op dat ogenblik was ook hij soldaat, maar dan in de Pacific.

Er werd voor de familieleden, door het Parramore Comité van Hoegaarden een heel programma uitgestippeld. Ze kwamen verleden donderdag toe, maar moesten wel één dag wachten op hun bagage die in New York geblokkeerd was geraakt. Op vrijdag werd een bezoek gebracht aan Tienen en zaterdag was de officiele Parramoredag, met plechtigheid aan het monument en diverse ontvangsten.

Zondag stond een bezoek aan Hoegaarden op het programma en 's avonds het bijwonen van een concert in Nijvel. Maandag bezoeken ze Bastogne en het US Ardens War Cimetry, dinsdag is een bezoek aan Brussel gepland en woensdag gaan ze terug naar de States.

Angeline Marsh: «We konden het na 45 jaar niet geloven dat er in België zo'n huldebetoon voor onze overleden broer werd opgezet. Wij wisten na 45 jaar zelf nog niet exact wat er toen gebeurd is. Wij zijn gelukkig hier te zijn, want voor ons zijn nu heel wat vragen opgelost. Op het ogenblik van de feiten was ik nog maar 17 jaar oud. Het vriendelijk onthaal van de Belgen was enorm voor ons.»

Op de plechtigheid te Hoegaarden was ook kolonel Butler, de militaire US Attaché, aanwezig.- HCH

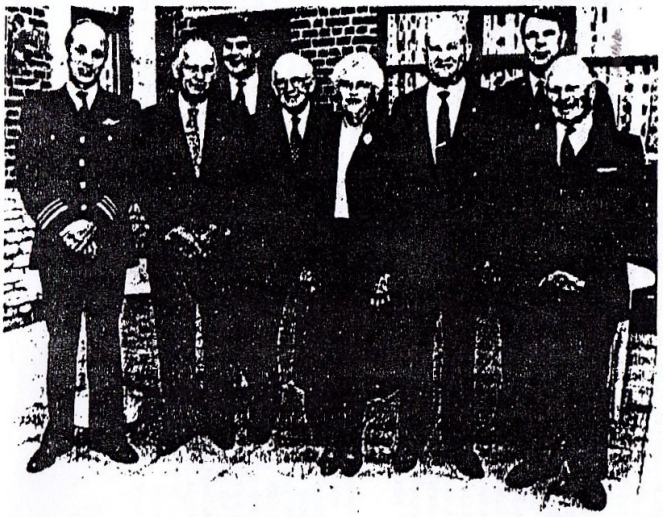

De familie Parramore, samen met militairen en leden van het comité / foto mod.

Hoegaarden hijst Amerikaanse vlag

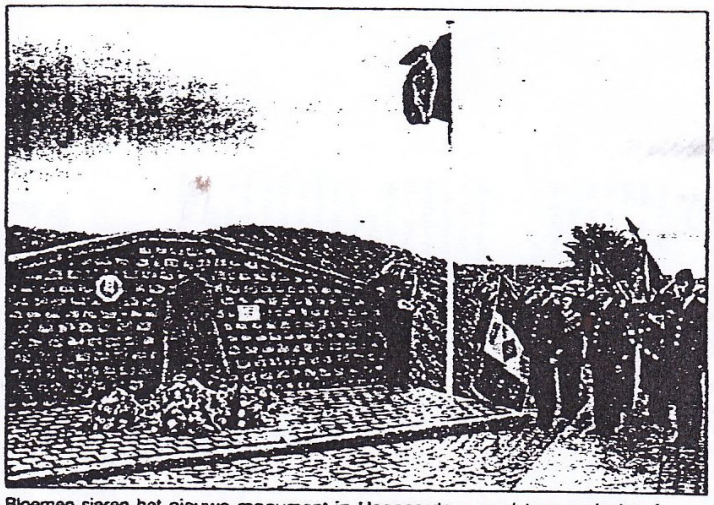

Bloemen sieren het nieuwe monument in Hoegaarden; een late nagedachtenis aan gevallen soldaten tijdens de Tweede Wereldoorlog. (Foto COL)

HOEGAARDEN – „Wonderfull" noemden vier familieleden van de Amerikaanse sergeant Georges Parramore de plechtigheid ter nagedachtenis van deze soldaat. Hun broer of schoonbroer sneuvelde in 1943 in Hoegaarden. Een Parramorekomitee ijverde om in het veld van Sinte-Katrien-Houtem een gedenkteken op te richten. Delegaties van het Belgische en Amerikaanse leger en van de USA-ambassade, het gemeentebestuur en leden van het Nieuwhuysmuseum gaven de plechtigheid kleur.

De bommenwerper van Parramore was in december 1943 bij de terugvlucht van een bombardement in Solingen het mikpunt van Duitse jachtoestellen. Het geallieerde vliegtuig werd geraakt en zou in Opvelp vallen. De bemanning sprong uit het vliegtuig maar het valscherm van boordschutter Georges Fisher Parramore haperde. De sergeant sneuvelde in Houtem.

De intriges rondom zijn begrafenis tijdens de oorlog waren de nacht wóór de plechtigheid nog altijd niet uitgewist. De Belgische driekleur aan het monument was met paal en al verdwenen. De Amerikaanse vlag bleef onaangeroerd.

Het komitee slaagde erin de zus, de schoonbroer en de twee broers van Parramore uit Virginia naar Hoegaarden te laten overkomen voor een late hulde die, aldus diverse sprekers, ook gold als een eerbetoon aan alle ongekende geallieerde soldaten die sneuvelden tijdens de oorlog. „We moeten onze erkentelijkheid niet steeds aan monumenten van Onbekende Soldaten tot uiting brengen", aldus komiteelid Nick Van Eeckhaute.

Het gemeentebestuur leverde materiaal en mankracht om langs de weg naar Meldert een gobertangesteen in een muur in te metselen. Een plakkaat en de symbolen van Parramores achtste eskadron verduidelijken de betekenis van het monument.

Leerling-piloten van de vliegschool Goetsenhoven vormden de erehaag tijdens de inhuldiging. Amerikaanse piloten brachten de laatste groet en rolden plechtig de stars en stripes op. Naar Amerikaanse gewoonte kreeg de familie van de gesneuvelde die vlag. Gemeentebestuur, oud-strijdersverenigingen en de familie Parramore legden bloemen neer. De Amerikaanse en Belgische volksliederen weerklonken. Inwijding van het monument door de deken van Hoegaarden gebeurt later. De plechtigheid ving een half eerder aan dan voorzien en de deken moest dan een huwelijk voltrekken.

Burgemeester Roger Kerrijn verwelkomde in het gemeentehuis de delegaties. Schepen Frans Huon wierp een terugblik op de gebeurtenissen in het Houtemveld. De zus Parramore dankte „het Belgische volk" voor de genegenheid. Volgens haar vernam de familie nu pas de omstandigheden waarin Georges viel.

Een expo in het Nieuwhuysmuseum gaf een beeld van oorlogsgebeurtenissen. Het materiaal was aangebracht door komiteelid Jo Verbeke. De familie Parramore kreeg het lint waarmee de doodkist van de gesneuvelde in 1943 was gesierd. De expo blijft nog tot 10 september gratis toegankelijk. (BE)

Emotionele hulde voor Amerikaanse oorlogsheld

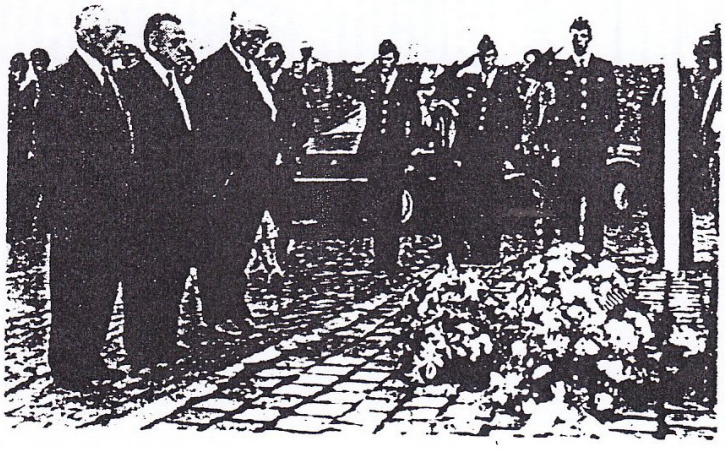

HOEGAARDEN.– Op het ogenblik dat de Amerikaanse GI's hun nationale vlag op traditioneele manier opplooiden om ze nadien aan Mrs. Marsh te geven, werd het even muisstil rond het nieuwe gedenkteken dat vorige zaterdag werd onthuld. Mrs. Marsh, zuster van de in 1943 neergestorte George Parramore, was samen met haar nog levende broers vanuit de States komen overvliegen om mee te maken hoe men in Hoegaarden, zovele jaren na de feiten, nog steeds zijn dankbaarheid betoont voor zovele jongeren die tijdens de Tweede Wereldoorlog hun leven lieten.

George Parramore was er zelf amper 22 toen hij op 1 december 1943 te pletter stortte in een veld van Houtem-St.-Katarina. Een bombardementsvliegtuigopdracht boven Solingen liep fataal af toen het vliegtuig door Duitse Jagers onder vuur werd genomen. Het was vooral onder impuls van Hubert Van Nerum dat aan dit feit opnieuw ruchtbaarheid werd gegeven. In en om Hoegaarden werd er immers nogal veel rond verteld dat niet strookte met de waarheid. Het is eveneens duidelijk dat hierbij een aantal oorlogsvetes nu nog steeds een grote rol speelden. Eens de feiten exact op een rijtje gezet ging men echter verder. Een intense zoektocht begon en inderdaad, men vond in Amerika de verwanten terug van de gesneuvelde. Die werden uitgenodigd om een gedenkteken mee te komen inhuldigen en dat werd op Hoegaardse manier gedaan.

SYMBOOL

Langs de Meldertsebaan, op het groendgebied van Houtem, liet de gemeente een sober gedenkteken oprichten. In aanwezigheid van Belgische en Amerikaanse militairen, de plaatselijke overheid en tal van genodigden werd de steen onthuld door kolonel Butler, attaché op de Amerikaanse ambassade. De vlag werd nadien op Amerikaanse wijze geplooid [illegible] handigd aan de zus van de l[illegible] Een zeer emotioneel moment [illegible] geen enkele vertaling nodig was. Dat deden de organisatoren eerder wel toen ze duidelijk stelden dat niemand zich hier kon wegsteken achter een monument van een onbekende soldaat. Deze gedenkzuil is het symbool voor alle gewone jongens, vanuit hun respectievelijk land naar een onbekend werelddeel gekomen om er te sterven in een wrede en nietsontziende orlog.

ONTVANGST

Hoegaarden zou Hoegaarden niet zijn of er was een ontvangst. Dat begon reeds om 11 uur in het nieuwhuys-Museum. Nadien was het de beurt aan de brouwerij. Na de officiële plechtigheid werd het hele gezelschap op het gemeentehuis ontvangen. Daar nam ook de zus van Parramore het woord.

Zij was nog vrij jong toen haar oudste broer naar de oorlog trok. Voor haar en de nog jongere broertjes was George als een vader vermits die heel jong was gestorven. Indertijd besefte ze eigenlijk niet wat er echt gebeurd was en hoe haar broer om het leven kwam. Het is dankzij het opzoekingswerk van de Hoegaardiers dat nu een up van de sluier werd opgelicht. Zij dankte dan ook uitvoerig het hele comité en alle «Belgen» die het haar zo goed mogelijk hebben gemaakt. De namiddag eindigde zoals hij begon. Met een receptie.

P.L.

Hoegaarden herdenkt zijn Amerikaanse oorlogsheld

HOEGAARDEN. – Meer dan 45 jaar na de feiten wordt in Hoegaarden een oorlogsmonument onthuld ter nagedachtenis van George Parramore, die op 1 december 1943 de dood vond in een veld te Houtem St.-Katarina.

Parramore was boordschutter van een Amerikaanse bommenwerper, die bij zijn terugkeer van een zending in Solingen door Duitse jachttoestellen onder vuur werd genomen. Op bevel van de gezagvoerende luitenant verliet de bemanning één voor één het zwaar gehavende toestel. Tijdens de sprong sloeg Parramore tegen een der stabilisatoren van het vliegtuig, waardoor zijn parachute slechts gedeeltelijk opende. Hij stortte te pletter in een veld, amper 22 jaar.

De gegevens van dit zoveelste oorlogsdrama werden afgeleid uit een rapport, opgesteld door een overlevend bemanningslid. Het lijk van de ongelukkige werd ter plaatse begraven op bevel van de toenmalige oorlogsburgemeester. Tegen elk verbod in werd het graf 's nachts versierd door leden van het Verzet. De linten die de bloemenkransen toen versierden, werden trouwens getoond op de persconferentie. Later werd het lijk begraven op de militaire basis van het naburige Bevekom, toen onder Duitse supervisie, waarna het door de Amerikaanse bevrijders werd overgebracht naar een Amerikaans militair kerkhof te Neuville-en-Condroz.

ZOEKTOCHT

In 1987 nam het Nieuwhuys het besluit om de feiten van 1943 in de openbaarheid te brengen. Onder impuls van Hubert Van Nerum werden de opzoekingen gestart. Wie was eigenlijk Parramore en meer, welke nationaliteit had hij? In het Amerikaanse luchtleger zaten immers alle mogelijke nationaliteiten. Noch bij de Canadese overheid, noch bij de Engelse vond men een spoor van Parramore, men moest het dus in de Verenigde Staten gaan zoeken. Men kwam te weten dat George Fisher Parramore afkomstig was uit Cheriton in Virginia.

De heer Fitzgerald, huidig burgemeester van die stad, deed zelfs meer. Hij bracht de initiatiefnemers in contact met de nabestaanden. De zoektocht had net een jaar geduurd.

COMITE

Eens alle feiten aan het licht gekomen, kwam er een drukke correspondentie op gang met de zus van de overledene. Naast de publicatie van de gegevens, werd een comité gesticht met als doel het oprichten van een gedenkteken op de plaats waar Parramore gesneuveld was.

De bedoeling van deze gedenksteen was niet enkel een nagedachtenis en een posthuum eerbewijs aan Staff-Sergeant Parramore, maar tevens een symbool voor alle luchtslachtoffers van de geallieerde strijdkrachten, die sneuvelden tussen Leuven en St.-Truiden. Die as was een belangrijk luchtcorridor en door het feit dat er zich twee belangrijke Duitse bases bevonden, Brustem en Beauvechain, opereerden er veel vijandelijke jagers, zodat het aantal crashes in deze omgeving vrij hoog lag. Onder voorzitterschap van ere-ambassadeur George Puttevils wordt op zaterdag 2 september een plechtigheid gehouden waarop, naast de zus en de broers van Parramore, heel wat prominenten zullen aanwezig zijn. Ondanks de aanwezigheid van een aantal hoge Amerikaanse militaire attachés zal men de plechtigheid sober houden, wat niet wegneemt dat het al bij al een indrukwekkende plechtigheid zal worden.

Paul LUYCKX

VIDEO-PROJEKTIE

Op dinsdag 10 oktober, werd in 't museum de video-projektie vertoond over het verblijf van de familie PARRAMORE in België.

In de clubzaal van het museum, hebben een 50-tal personen nog eens de mooie dagen terug beleefd.

Deze video-montage duurde een tweetal uren, elke aanwezige was in bewondering voor het werk van de gelegenheidscineasten. Proficiat Guy en Yvan.

Indien U deze avond hebt gemist, kan deze video op aanvraag aan het museum bekomen worden.

The Parramore Committee , Hougaerden , Belgium .

---THE FACTS---

December first , 1943 :"Today's target are the steelfactories of Solingen In the Ruhr Industrial Area of Germany". This looks a bit like the first sentence of another novel on World War Two . It is not ! It's an intro to a tragedy wich happened in occupied Belgium over 45 years ago .

After their strike on Solingen , 566th Bomb Group were heading back for their base in Hethel , Southwest of Norwich on the eastcoast of the British Isles . Their retreat however was obstructed by German fighter squadrons coming from Brustem Airfield , Belgium . Among several other airplanes , all bombers of the type Consolidated B-24 Liberator and B-17 Flying Fortress , the bomber "The Fravegas Boys" with serialnumber 42-72876 was forced to leave formation and along with that a relative safe position , due to enemy attacks .

The only alternative for "The Fravegas Boys" was to continue their journey to England solo and to pray for no more attacks . Alas fate decided otherwise . The heavy bomber was attacked a second time , this time by the German FLAK anti aircraft guns of Beauvechain Airfield . Flying solo ,"the Fravegas Boys" was extremely vulnerable and became an easy prey to the German gunners . The plane was shot down and exploded in a field near the small town of Hougaerden , 45 kilometers Southeast of Brussels .

The Bomber was carrying a crew of 9 members . Commander of the airplane was 1st Lt. Thomas Fravegas , and among the other crewmembers were his brother SGT Tony Fravegas and S/SGT George Fisher Parramore III . It was the latter who helped , being heavily wounded himself , his colleagues bail out while the plane was losing altitude . When George Fisher Parramore finally managed to bail out himself it was too late , and his parachute hardly opened .

His body was found near the wreckage from his airplane in a field , and provisionally burried by the local German Staff at Beauvechain Airfield . So far the information that inspired a group of people , some of them former members of the resistance and others members of the Belgian armed forces , to dig up the past with only one goal : a memorial to symbolise all the allied airmen who lost their lives for the liberty of Europe and the World .

---THE QUEST---

September 1987 . The name Parramore first occured to me in a strange story I was told by Mr. Hubert E.C. Van Nerum , a former member of the resistance and retreated as a Warrant Officer of the Belgian Navy . The only body found near the airplane carried the name PARRAMORE . Who was he , how old was he , and many other questions were screaming for an answer . So we started a quest , looking

for facts via embassies , military attachés , military historical services and private researchers . Finally we found what we needed . We knew who was this young victim George Fisher Parramore III , where he came from and how he came to fight in Europe . Then came the hardest part : his family . Again we were looking for clous . George Fisher Parramore III was born in Cheriton , Verginia . It was the Lord Mayor of this town who contacted the relatives of George Fisher Parramore III , and we've been in correspondence eversince . We did actually find the needle in the haystack .

---THE INAUGURATION---

September 2nd , 1989 : Parramore Memorial ceremony , Hougaerden Belgium .
For this ceremony ofcourse the Parramore family will be invited . A memorial Stone will be unveiled on the edge of the field where G.F. Parramore's bomber crashed .
This memorial stone is to symbolise all the victims of the German Fighters and FLAK guns between Brussels and Tirlemont .
The flag of the U.S.A. covering the monument , will be offered to the Parramore family by the U.S. Color Guard of the U.S.A.F. department of Kleine Brogel Air Force base in Belgium . Also the US military attaché and the U.S. ambassador will honour the ceremony with their presence , as well as a delegation of Belgian Air Force Cadets and a number of local authorities .
The Parramore Committee counts 8 members . President of the Committee is Mr. Puttevils , honorary ambassador . Next to him : Hubert E.C. Van Nerum , pacemaker of the case ; Warrant officer Joe Verbeke , who has done most of the research and CPO Nick Van Eeck-Eeckhaute , who keeps the liaison with the United States and the press . The other 4 members are merely involved in the organisation of the ceremony .
Finally the Parramore Committee would like to thank the Parramore Family , especially Mrs. Rebecca Parramore Marsh , now living in Onancock Virginia , for all the valuable information on the life of her brother George Fisher Parramore III , which will also be used for an exposition on Parramore and the Eighth U.S.A.A.F. , in addition to the ceremony in Hougaerden (a name well known troughout Europe because of its famous white beer) next September .

Nick Van Eeckhaute
Press & Correspondence
Parramore Committee
Hougaerden Belgium

Hoegaarden klaar voor Parramoredag

HOEGAARDEN — Het Parra-rekomitee van Hoegaarden dt op zaterdag 2 september e jaar opzoekingswerk om-t de crash van een geallieerde nmenwerper af met een eerbe-on aan boordschutter Georges cher Parramore die in Sinte-rien-Houtem de dood vond. gemeentebestuur bouwde een lenkteken op de plaats waar hij l. De familie van staf-sergeant ramore woont de herdenking

De boordschutter van het th Bomb Squadron was 22 jaar n hij op 1 juni 1943 naar Groot-tannië overstak om mee bombar-nenten uit te voeren in bezet Euro-en Duitsland.

De staalfabrieken van Solingen in Ruhr kregen op 1 december 1943 n beurt. De Liberatorbommenwerper met acht bemanningsleden was bij de terugtocht tussen Düsseldorf en Aken het doelwit van Duitse jachttoestellen. Een granaat deed haar werk en de bommenwerper verloor voeling met zijn eskadron. Kommandant Thomas Fravega kon het toestel in de lucht houden tot boven Brabant waar kort na de middag Duitse jagers van de basis Brustem een nieuwe en fatale aanval uitvoerden (Leuven-Sint-Truiden was tijdens de oorlog voor de geallieerden een belangrijke luchtkorridor met Duitse bases in Bevekom en Brustem)

De bemanningsleden moesten uit de bommenwerper springen. De gekwetste Parramore hielp zijn maats nog in het valschermgareel alvorens zelf te springen. Hij misrekende zich evenwel, kwam tegen het toestel terecht en zijn valscherm plooide onvoldoende open. Parramore stortte te pletter. De bommenwerper viel tussen Opvelp en Bevekom en ontplofte. Nog twee andere bemanningsleden vonden de dood bij de crash. De vijf anderen werden gevangen genomen.

Volgens de gegevens van het Parramorekomitee beval de oorlogsburgemeester Parramore ter plaatse te begraven. Verzetsleiden sierden 's nachts het graf met linten. Twee weken later repatrieerden de Duitsers de gevallen soldaat naar een gemeenschappelijk graf in de basis van Bevekom. De Amerikanen brachten hem in 1946 over naar de militaire begraafpaats in Neuville-en-Condroz.

Zoekwerk

Het Nieuwhuys Museum van Hoegaarden startte in 1987 het opzoekingswerk naar de gebeurtenissen van 1 december 1943. Voorzitter Hubert Van Nerum kreeg steun van Georges Pittevils, Jo Verbeke, Yvan Coenen, Nick Van Eeckhaute, Etienne Grooten, Leontine Wuyts en Georges Sweerts. Zij vormden het Parramorekomitee dat om informatie ging aankloppen bij de militaire attachés van Canada en Groot-Brittannië, de Britse ambassade en de RAF.

Ze vernamen dat Parramore geen Canadees maar wel een VS-militair uit Cheriton (Virginia) was. Kontakt met burgemeester Fitzgerald van Cheriton was genoeg om korrespondentie met de familie Parramore op gang te brengen. Het besluit viel om in Houtem naast het veld waarop de boordschutter viel een gedenksteen te plaatsen. Het gemeentebestuur bouwde het monument langs de Waversesteenweg. Het bestaat uit een obeliskvormige gobertangesteen of zwerfsteen waarvan er vele in de streek voorkomen. De steen is in een muur ingemetseld.

De familie Parramore komt op 31 augustus naar België en zal gedurende enkele dagen de gast zijn van het komitee. Ze brengt dan een bezoek aan de begraafplaats in Neuville.

De inhuldiging van de steen vindt plaats op zaterdag 2 september. Hoegaarden maakt kennis met de Parramores om 11 u. in het Nieuwhuys Museum en om 14 u. in brouwerij De Kluis. De plechtigheid met militair eerbetoon aan de gedenksteen begint om 14 u. 30. De gemeentelijke overheid ontvangt het gezelschap om 16 u. 30 in het gemeentehuis en om 17 u. 30 opent 't Nieuwhuys een expo onder het tema „Parramore en de achtste Air Force". De Hoegaardiers worden verzocht op Parramoredag de Belgische vlag uit te hangen.

Doel

De begrafenis en ontgraving van de militair tijdens de oorlog weekte in Hoegaarden emotionele gevoelens los. Het komitee wil met de plechtigheid geen herinneringen oproepen aan nare oorlogsperikelen die verdeeldheid zaaiden onder de bevolking.

„De bedoeling van de gedenksteen is niet alleen een nagedachtenis aan sergeant Parramore maar een symbool voor alle geallieerde gesneuvelden tijdens luchtgevechten tussen Leuven en Sint-Truiden", aldus Nick Van Eeckhaute die tijdens de voorstelling van de plechtigheid in het museum als komiteewoordvoerder optrad. (BE)

Hoegaarden hijst Amerikaanse vlag

HOEGAARDEN — „Wonderfull" noemden vier familieleden van de Amerikaanse sergeant Georges Parramore de plechtigheid ter nagedachtenis van deze soldaat. Hun broer of schoonbroer sneuvelde in 1943 in Hoegaarden. Een Parramorekomitee ijverde om in het veld van Sinte-Katrien-Houtem een gedenkteken op te richten. Delegaties van het Belgische en Amerikaanse leger en van de USA-ambassade, het gemeentebestuur en leden van het Nieuwhuysmuseum gaven de plechtigheid kleur.

De bommenwerper van Parramore was in december 1943 bij de terugvlucht van een bombardement in Solingen het mikpunt van Duitse jachttoestellen. Het geallieerde vliegtuig werd geraakt en zou in Opvelp vallen. De bemanning sprong uit het vliegtuig maar het valscherm van boordschutter Georges Fisher Parramore haperde. De sergeant sneuvelde in Houtem.

De intriges rondom zijn begrafenis tijdens de oorlog waren de nacht vóór de plechtigheid nog altijd niet uitgewist. De Belgische driekleur aan het monument was met paal en al verdwenen. De Amerikaanse vlag bleef onaangeroerd.

Het komitee slaagde erin de zus, de schoonbroer en de twee broers van Parramore uit Virginia naar Hoegaarden te laten overkomen voor een late hulde die, aldus diverse sprekers, ook gold als een eerbetoon aan alle ongekende geallieerde soldaten die sneuvelden tijdens de oorlog. „We moeten onze erkentelijkheid niet steeds aan monumenten van Onbekende Soldaten tot uiting brengen", aldus komiteelid Nick Van Eeckhaute.

Het gemeentebestuur leverde materiaal en mankracht om langs de weg naar Meldert een gobertangesteen in een muur in te metselen. Een plakkaat en de symbolen van Parramores achtste eskadron verduidelijken de betekenis van het monument.

Leerling-piloten van de vliegschool Goetsenhoven vormden de erehaag tijdens de inhuldiging. Amerikaanse piloten brachten de laatste groet en rolden plechtig de stars en stripes op. Naar Amerikaanse gewoonte kreeg de familie van de gesneuvelde die vlag. Gemeentebestuur, oud-strijdersverenigingen en de familie Parramore legden bloemen neer. De Amerikaanse en Belgische volkslieder weerklonken. Inwijding van het monument door de deken van Hoegaarden gebeurt later. De plechtigheid ving een half eerder aan dan voorzien en de deken moest dan een huwelijk voltrekken.

Burgemeester Roger Kerrijn verwelkomde in het gemeentehuis de delegaties. Schepen Frans Huon wierp een terugblik op de gebeurtenissen in het Houtemveld. De zus Parramore dankte „het Belgische volk" voor de genegenheid. Volgens haar vernam de familie nu pas de omstandigheden waarin Georges viel.

Een expo in het Nieuwhuysmuseum gaf een beeld van oorlogsgebeurtenissen. Het materiaal was aangebracht door komiteelid Jo Verbeke. De familie Parramore kreeg het lint waarmee de doodkist van de gesneuvelde in 1943 was gesierd. De expo blijft nog tot 10 september gratis toegankelijk. (BE)

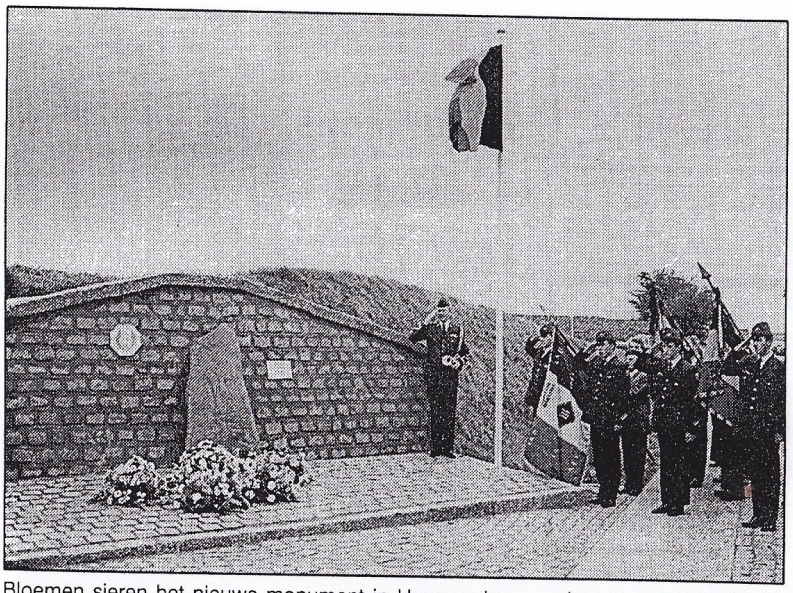

Bloemen sieren het nieuwe monument in Hoegaarden; een late nagedachtenis aan gevallen soldaten tijdens de Tweede Wereldoorlog. (Foto COL)

NIEUWSBLAD SEPT. 89

Ongelooflijk na 45 jaar

HOEGAARDEN- Verleden zaterdag werd te Hoegaarden een monument ter ere van George Fisher Parramore ingehuldigd, een valschermspringer die tijdens de tweede wereldoorlog te Houtem, te pletter stortte. Bij deze gelegenheid waren ook de broers en zuster van G. Parramore te gast in Hoegaarden.

Te Hoegaarden waren Angeline Marsh, zijn zuster, met haar echtgenoot Earl Marsh aanwezig, evenals de broers Thomas en William Parramore. Een derde broer is ook nog in leven, maar deze kon de verplaatsing niet meemaken. Hij was ook niet thuis in Virginia op het ogenblik dat de dood van G. Parramore werd meegedeeld. Op dat ogenblik was ook hij soldaat, maar dan in de Pacific.

Er werd voor de familieleden, door het Parramore Comité van Hoegaarden een heel programma uitgestippeld. Ze kwamen verleden donderdag toe, maar moesten wel één dag wachten op hun bagage die in New York geblokkeerd was geraakt. Op vrijdag werd een bezoek gebracht aan Tienen en zaterdag was de officiële Parramoredag, met plechtigheid aan het monument en diverse ontvangsten.

Zondag stond een bezoek aan Hoegaarden op het programma en 's avonds het bijwonen van een concert in Nijvel. Maandag bezoeken ze Bastogne en het US Ardens War Cimetry, dinsdag is een bezoek aan Brussel gepland en woensdag gaan ze terug naar de States.

Angeline Marsh: «We konden het na 45 jaar niet geloven dat er in België zo'n huldebetoon voor onze overleden broer werd opgezet. Wij wisten na 45 jaar zelf nog niet exact wat er toen gebeurd is. Wij zijn gelukkig hier te zijn, want voor ons zijn nu heel wat vragen opgelost. Op het ogenblik van de feiten was ik nog maar 17 jaar oud. Het vriendelijk onthaal van de Belgen was enorm voor ons.»

Op de plechtigheid te Hoegaarden was ook kolonel Butler, de militaire US Attaché, aanwezig.- HCH

De familie Parramore, samen met militairen en leden van het comité / foto med.

LAATSTE NIEUWS 4/9/89

Emotionele hulde voor Amerikaanse oorlogsheld

HOEGAARDEN.– Op het ogenblik dat de Amerikaanse GI's hun nationale vlag op traditionele manier opplooiden om ze nadien aan Mrs. Marsh te geven, werd het even muisstil rond het nieuwe gedenkteken dat vorige zaterdag werd onthuld. Mrs. Marsh, zuster van de in 1943 neergestorte George Parramore, was samen met haar nog levende broers vanuit de States komen overvliegen om mee te maken hoe men in Hoegaarden, zovele jaren na de feiten, nog steeds zijn dankbaarheid betoont voor zovele jongeren die tijdens de Tweede Wereldoorlog hun leven lieten.

George Parramore was er zelf amper 22 toen hij op 1 december 1943 te pletter stortte in een veld van Houtem-St.-Katarina. Een bombardementsvliegtuigopdracht boven Solingen liep fataal af toen het vliegtuig door Duitse Jagers onder vuur werd genomen. Het was vooral onder impuls van Hubert Van Nerum dat aan dit feit opnieuw ruchtbaarheid werd gegeven. In en om Hoegaarden werd er immers nogal veel rond verteld dat niet strookte met de waarheid. Het is eveneens duidelijk dat hierbij een aantal oorlogsvetes nu nog steeds een grote rol speelden. Eens de feiten exact op een rijtje gezet ging men echter verder. Een intense zoektocht begon en inderdaad, men vond in Amerika de verwanten terug van de gesneuvelde. Die werden uitgenodigd om een gedenkteken mee te komen inhuldigen en dat werd op Hoegaardse manier gedaan.

SYMBOOL

Langs de Meldertsebaan, op het grondgebied van Houtem, liet de gemeente een sober gedenkteken optrekken. In aanwezigheid van Belgische en Amerikaanse militairen, de plaatselijke overheid en tal van genodigden werd de steen onthuld door kolonel Butler, attaché op de Amerikaanse ambassade. De vlag werd nadien op Amerikaanse wijze geplooid en overhandigd aan de zus van de herdachte. Een zeer emotioneel moment waarbij geen enkele vertaling nodig was. Dat deden de organisatoren eerder wel toen ze duidelijk stelden dat niemand zich hier kon wegsteken achter een monument van een onbekende soldaat. Deze gedenkzuil is het symbool voor alle gewone jongens, vanuit hun respectievelijk land naar een onbekend werelddeel gekomen om er te sterven in een wrede en niets ontziende orlog.

ONTVANGST

Hoegaarden zou Hoegaarden niet zijn of er was een ontvangst. Dat begon reeds om 11 uur in het nieuwhuys-Museum. Nadien was het de beurt aan de brouwerij. Na de officiële plechtigheid werd het hele gezelschap op het gemeentehuis ontvangen. Daar nam ook de zus van Parramore het woord.

Zij was nog vrij jong toen haar oudste broer naar de oorlog trok. Voor haar en de nog jongere broertjes was George als een vader vermits die heel jong was gestorven. Indertijd besefte ze eigenlijk niet wat er echt gebeurd was en hoe haar broer om het leven kwam. Het is dankzij het opzoekingswerk van de Hoegaardiers dat nu een tip van de sluier werd opgelicht. Zij dankte dan ook uitvoerig het hele comité en alle «Belgen» die het haar zo goed mogelijk hebben gemaakt. De namiddag eindigde zoals hij begon. Met een receptie. **P.L.**

HIER TIENEN 7/9/89

Local soldier's ultimate sacrifice to be memorialized in Belgium

By Bill Sterling

Staff Sgt. George F. Parramore III was a 22-year-old member of the 8th Air Force Bomber Command when his squadron made an air attack on the steel factories in Germany Dec. 1, 1943. A native of Cheriton and a 1940 graduate of the local high school there, Parramore was the ball turret assistant engineer of a Liberator B-24 bomber.

Leaving England, the bomb squadron passed over the Netherlands to Germany and dropped bombs on the intended target at about noon. On the return trip, Parramore's bomber was attacked by seven German Focke Wulf FW 190 fighters.

Although the plane was hit by enemy fire, Parramore's crew managed to keep it aloft and continued to England over Belgian territory. Then they were attacked again by German fighters coming from the Brustem Airfield in occupied Belgium.

This second attack left Parramore's bomber on fire and fatally wounded the radio operator. From a normal altitude of 20,000 feet, the damaged bomber dropped out of the squadron formation to 10,000 feet. Cmdr. Thomas Fravega ordered the 10-man crew to bail out and abandon the plane.

Wounded by enemy bullets, Parramore remained in the bomber to help other crew members put on their parachute and bail out. Finally, Parramore bailed out of the burning bomber, but in doing so, hit the plane's tail section and plummeted to his death.

It was 3 p.m.

Parramore's body was recovered by German soldiers and buried provisionally at a cemetery in the Belgian town of Hourgaerden. That night, his grave was honored with colors, flowers and mourning ribbons by local Belgian citizens despite the prohibition of the local German staff.

Four days later, his body was transported by the Germans to a burial site next to another crew member in a German military cemetery.

Following the liberation of Belgium, Parramore's remains were brought to the U.S Military Cemetery of Neuville-en-Condroz in the Ardennes, where he now is buried in grave number 36, row 5, location D.

Parramore's sister, Mrs. Earl Marsh of Onancock, recalls that day the Western Union telegram arrived with the news her brother was missing in action as if it if were yesterday. "It was early in the morning and I was getting ready to go to school when Mr. Orton came to the house with the telegram," she remembers. "I was 16 and George was the oldest of five children. My father died in an automobile accident in 1936 when I was 10, and George was as much a father to me as he was a brother. It changed my life forever."

Even after 45 years, memories of her brother are never far from Mrs. Marsh's thoughts. But little did she know until a letter arrived last year that her brother was so well remembered in Belgium.

A letter sent to Cheriton Mayor Wade Fitzgerald in October 1988 sought the addresses of Parramore's relatives. His mother, Mrs. Parramore Jr., had died in 1981. George F. Parramore III had three younger brothers. Reid served in the Pacific during World War II and now lives in Wilmington, Del. Thomas, wounded three times in the Korean War, lives in Lakeland, Fla. William, the youngest, lives in Selbyville, Del. The family was raised on a farm on the northern banks of Kings Creek near Cheriton.

The letter initiated a fascinating correspondence between Mrs. Marsh and Belgian officials of the small town of Hourgaerden, which will culminate Sept. 2 in the dedication of a monument to commemorate George F. Parramore III. Mrs. Marsh was also stunned to learn that a field near the site of her brother's death is now named Parramore Field.

"I have to admit I was somewhat skeptical at first," said Mrs. Marsh. "I thought, 'Why George, when there were others on the plane killed?' I wrote to the Amerocan Embassy in Belgium to confirm the information I was receiving. They wrote back they had met with the organizers of the ceremony and planned to have representatives from the Defense Attache Office at the ceremony."

The letter from the American Embassy closed, "We believe you will find the Belgian hospitality warm, and the folks putting the memorial together most helpful."

Who are these Belgian officials? And why George Parramore III?

The answers lie in the copious correspondence between Mrs. Marsh and the Belgian officials.

Hubert E.C. Van Nerum, the president and founder of the World War II Veteran Society, is a native of Hourgaerden, a town of 5,500 citizens. Van Nerum joined the Belgian resistance as a very young man during World War II. In charge of his own intelligence section in Hourgaerden, Van Nerum completed a large number of undercover missions throughout Belgium. He was sentenced to death by default by the German commander three times.

Following the war, he joined the newly founded Belgian Navy, where he became a warrant officer and master at arms. Now 66, Van Nerum is a retired Naval officer and chairman of the World War II Veteran Society.

In October of 1987, after compiling extensive research, he approached a Belgian chief petty officer of the Navy with plans to erect a memorial for George Parramore.

A Parramore committee was formed to plan the program, now set for Sept. 2 with Mrs. Marsh and her husband in attendance along with Thomas and William Parramore.

Joining the plans was Joe Verbeke a warrant officer for the Belgian Air Force and a chief researcher for the committee.

Wrote Verbeke to Mrs. Marsh, "I am trying to build up an exhibition memory of your brother, S/SG George Fisher Parramore III, w died as a hero on our soil."

Parramore had already be decorated for wartime heroi before that fatal flight on Dec. 1 1943. In August of that year, he wa member of an air crew which a saulted the oil refineries of F mania. For his part, Parramore w awarded the Distinguished Flyi Cross. He had also qualified for a other air medal not yet bestow before that December flight.

Those heroics have not been fo gotten - not by the Parramore fami nor a group of dedicated World W II history buffs in Belgiu American monuments and cem teries on the foreign soil of Europe countries commemorate those w met their deaths in World War I a II. Europeans themselves ha erected numerous monuments to t efforts of American soldiers, kno ing the part our country played those clashes might have meant t difference between liberation a domination by another power.

In three months Mrs. Marsh a two of her brothers will be travelin to Belgium to join officials of th country to pay tribute to Geor Fisher Parramore III and soldie like him who gave their lives for t cause of freedom.

"It will, of course, remind us difficult times, but we are so grat ful George is remembered so ma years after his death," said Mr Marsh.

George Fisher Parramore at flight squadron school.

Inside News

Parksley plans

Parksley is gearing up for big things next weekend with the Annual Spring Festival on tap. The Eastern Shore Railway Museum will be dedicated as part of the festivities.

pg. A-7

Eastern Shore News
P.O. BOX 249, ONLEY, VIRGINIA 23418

money from her.

"I wrote them right back, but then I wondered if I should have written. I wasn't sure who these people were and what they wanted," Marsh said.

So she wrote a letter to the American Embassy in Belgium to confirm the information in the letter. An embassy official wrote back to say that the group was

"I am simply overwhelmed with what has been done. My family and I are overwhelmed by the kindness the Belgians have shown us."
— Rebecca Marsh

legitimate and that the embassy's defense attache
been done. My family and I are overwhelmed by the kindness the Belgians have shown us."
— Rebecca Marsh

legitimate and that the embassy's defense attache office also would attend the ceremony.

"We believe you will find the Belgian hospitality warm and the folks putting the memorial together most helpful," the letter ended.

And so began a remarkable correspondence between several Belgians and an American family who were to meet for the first time at today's official dedication of the George Fisher Parramore memorial in Hoegaarden.

"I am simply overwhelmed with what has been done," Marsh said after arriving in Belgium on Thursday. "My family and I are overwhelmed by the kindness the Belgians have shown us."

The memorial, a rough-hewn, obelisk-shaped block of brown stone, is cast in a wall of gray stone bricks and stands on the shoulder of a road in Hoegaarden near where Parramore's plane crashed. The stone is called Gobertange, and it is as common to the ground in this part of the country as fighter planes were to the skies overhead during World War II.

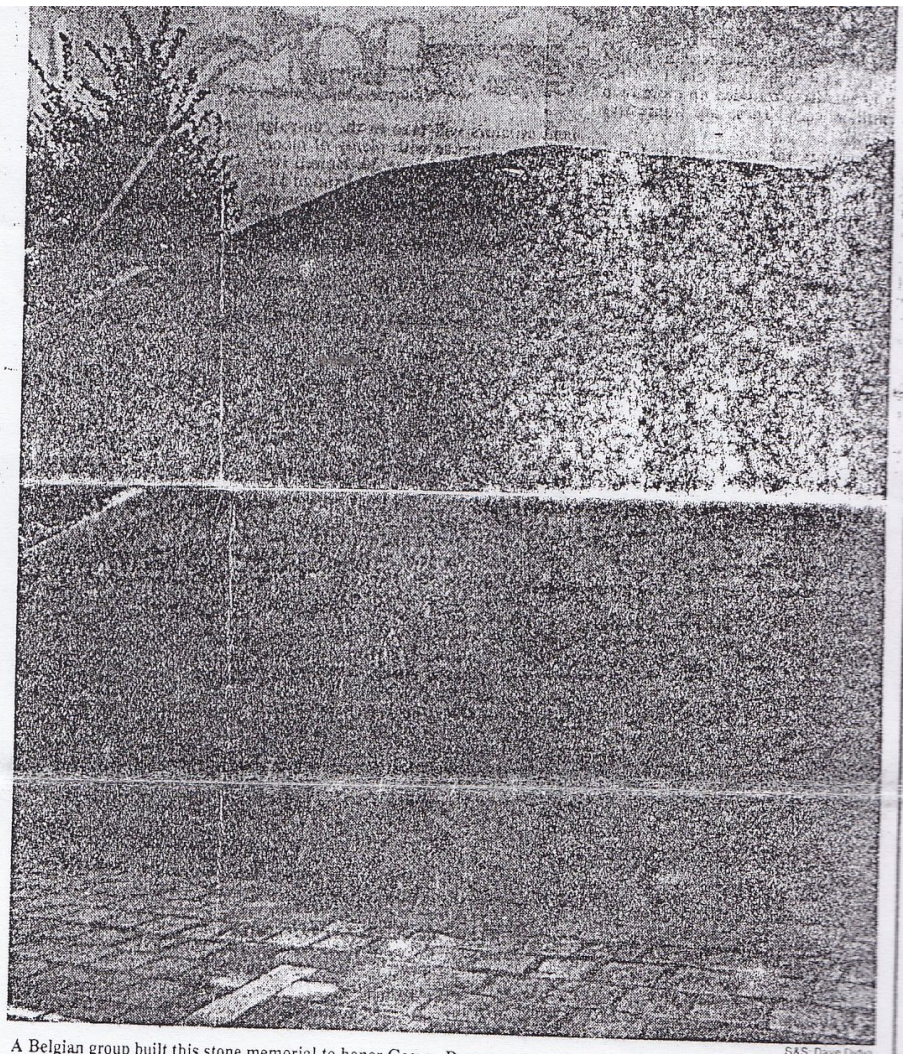

S&S Dave Dido

A Belgian group built this stone memorial to honor George Parramore, an American airman killed in World War II.

Staff Sgt. George F. Parramore III was a 22-year-old member of the U.S. Army Air Force based in England when, on Dec. 1, 1943, his squadron attacked several steel factories in the Ruhr industrial area of Germany. Parramore was a crew member of the B-24 Liberator, nicknamed "the Fravega Boys" for the two Fravega brothers who also were members of the crew.

While returning to its base in Britain, the squadron was attacked by German fighters between Düsseldorf and Aachen in Germany. Damage to the plane forced "the Fravega Boys" out of formation.

Over Belgium, Parramore's plane was attacked again, this time by German anti-aircraft guns near Hoegaarden, about 30 miles southeast of Brussels.

One of the Fravega brothers, the commander of the plane, gave the order to the other eight crew members to bail out. Parramore, although seriously wounded, helped fellow crew members into their parachutes before leaving the plane himself. But after jumping, he hit the tail of the plane and fell to his death in a small field near Hoegaarden.

Parramore's body was provisionally buried by the Germans in a war cemetery. In the night, his grave was decorated with flowers and ribbons by members of the local resistance, despite severe penalties aimed at deterring such action.

Parramore was later awarded posthumously the Air Medal and the Purple Heart.

Far less was known about the events surrounding the crash when several residents of Hoegaarden decided they would look into it as part of an effort to research the history of the war in their area.

Several Belgians, including Nick Van Eeckhaute, a chief petty officer in the Belgian navy, and Van Nerum, who runs a museum in Hoegaarden, decided in 1987 to find out something about the Allied plane that had crashed near Hoegaarden. So little was known about the event that even the nationality of the plane was uncertain.

"The name Parramore first occurred to me in a strange story I was told by (Van Nerum)," who was a former member of the Belgian resistance during World War II, said Van Eeckhaute, who acts as spokesman for the small group that calls itself the "Parramore Committee."

The only body found near the Allied airplane carried the name Parramore, he said. "Who was he, where did he come from? So we started a quest, looking for facts via embassies, military attaches, military historical services and private researchers."

At first, they were certain that Parramore was Canadian. But the Canadian Embassy's military attache could find nothing for them. Neither could the British Embassy. Or the Air Historical Branch of the Royal Air Force in London.

Another Belgian, Jo Verbeke, a former warrant officer of the Belgian air force, finally traced Parramore to an American outfit. Details of the final mission began to emerge from members of the crew who survived the crash.

Van Eeckhaute said that, for the Belgians near Hoegaarden, the Parramore memorial is a tribute to all Allied airmen who crashed or were shot down in the area between Saint-Trond and Louvain in eastern Belgium.

For Marsh and her two brothers, Thomas and William Parramore, it is a chance to be united once more with their older brother and the people he helped liberate.

"We're going to stay in the area here," said Marsh. "We're only here for a week, and we want to meet the people here. They are very special."

1989

Oud-ambassadeur Georges Puttevils – de 3 broers en zuster van Parramore-

burgemeester Roger Kerrijn en de schepenen Frans Huon en Cyriel Vandermolen

Herdenkingssteen ingehuldigd

Herdenkingssteen op de steenweg Tienen-Meldert ter ere van de Amerikaanse bevrijders van wereldoorlog II meer speciaal ter nagedachtenis van sergeant PARRAMORE die hier in de oorlog omkw

De familie PARRAMORE tijdens de plechtigheid.

Auteurs:

- *Jo Verbeke, Adj BOO Lu M (or)*
- *Nick Van Eeckhaute CPO/Staf ZM*
- *Hubert Van Nerum*
- *Maurice Dodion en Wasily Pedjko.*

Informatie afkomstig van:

- *De Military Defence Attaché – USA Ambassade te Brussel.*
- *SHRC/HOR – Maxwell Air Force Base, Alabama – USA.*
- *National Archief – Military Field Divison, Washington DC.*
- *Research and Casualty Support Division – US Total Army Agency.*
- *www.americanairmuseum.com/person (232.545 personen vermeld.)*
- *De Decker Cynrik, The Pick-Up Crew (manuscript)- neergestort te Bevekom.*
- *De familie E.Marsh-Parramore te Onancock – Virginia – Usa.*
- *Hoegaards gemeentelijk archief .*
- *Oorlogsburgemeester Celis Jules.*
- *Foto van Taverniers Jules-Benoit.*
- *Verklaringen van Hoegaardiers, getuigen.*